

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Cb/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820201286
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7820201286.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou, v spore žalobcu Provyko s.r.o. so sídlom Vinařská 558/3a, Pisárky, 603 00 Brno, Česká republika, IČO: 292 77 451, zast. bpv Braun Partners, s.r.o., so sídlom Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha, Česká republika, konajúca prostredníctvom bpv Braun Partners, s.r.o., o.z., so sídlom Europeum Business Center, Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 862 207, proti žalovanému ENERGYCO, s.r.o. so sídlom M. R. Štefánika 13, 048 01 Rožňava, IČO: 36 194 824, zast. IURISTICO s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Cimborkova 13, 040 01 Košice - Sever, IČO: 36 588 041, o zaplatenie 9.045.967,30 CZK a 725.705,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 9.045.967,30 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 9.045.967,30 CZK odo dňa 11.07. 2019 až do zaplatenia a paušálnym poplatkom za uplatnenie peňažnej pohľadávky vo výške 40,00 eur, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 499.103,70 eur, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 399.818,55 eur od 01.08. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 99.285,15 eur od 29.10. 2018 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,00 eur, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 226.601,70 eur, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 2.990,00 eur od 15.7.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 38.922,00 eur od 15.7.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 37.966,00 eur od 15.7.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 35.701,80 Eur od 22.7.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 1.020,00 eur od 22.7.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 18.529,40 eur od 26.7.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 1.520,00 Eur od 16.8.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 798,00 eur od 15.9.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 63.008,90 eur od 15.9.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 831,00 eur od 15.9.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 12.599,00 eur od 15.9.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 769,60 eur od 16.10.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 3.376,00 eur od 18.11.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 8.570,00 eur od 18.11.2019 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,00 eur, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

IV. P r i z n á v a žalobcovi plnú náhradu trov konania proti žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca pôvodne v konaní 4Cb/1/2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 9.045.967,30 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 9.045.967,30 CZK odo dňa 11.07. 2019 až do zaplattenia a paušálnym poplatkom za uplatnenie peňažnej pohľadávky vo výške 40,00 eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu a nahradiť mu trovy konania v plnom rozsahu. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca dodal žalovanému tovar na základe zmluvy "Smlouva o dílo - Engineering a vybrané dodávky pro kotel K6 v US Steel Košice", obchodný prípad č. AG219AE0177 (ďalej len "Zmluva K6"), ktorá tvorí prílohu tohto návrhu. Na základe Zmluvy K6 bola dňa 12.09.2018 vystavená faktúra č. 201800112, a to na sumu 22.485.030 CZK (českých korún) (ďalej len „Faktúra č. 201800112“), ktorá tvorí prílohu tohto návrhu. Faktúra č. 201800112 bola žalovaným čiastočne uhradená, a zostatok dlhu z Faktúry č. 201800112 vo výške 15.282.046,35 CZK bol žalovaným uznaný čo do jeho dôvodu a výšky, a to uznaním dlhu zo dňa 29.01.2019 (ďalej len „Uznanie dlhu“), ktoré tvorí prílohu tohto návrhu. V zmysle Uznanie dlhu sa žalovaný zaviazal uhradiť sumu vo výške 15.282.046,35 CZK v splátkach, a to najneskôr do 10.07. 2019. Táto suma bola uhradená len z časti a k dnešnému dňu nebola zo strany žalovaného uhradená suma v celkovej výške 9.045.967,30 CZK, ktorá bola uznaná Uznaním dlhu a splatná 10.07.2019. Žalobca si tak týmto návrhom uplatňuje voči žalovanému: istinu vo výške 9.045.967,30 CZK; zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.045.967,30 CZK odo dňa 11.07.2019 do zaplattenia; náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur v súlade s § 369c Obchodného zákonníka a trovy právneho zastúpenia.

2. Súd vydal Platobný rozkaz sp.zn. 4Cb/1/2020 - 46 dňa 22.05. 2020, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 9.045.967,30 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 9.045.967,30 CZK odo dňa 11.07. 2019 až do zaplattenia a paušálnym poplatkom za uplatnenie peňažnej pohľadávky vo výške 40,00 eur a trovy konania. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, kde uviedol, že žalobca opiera svoj nárok na zaplattenie sumy vo výške 9.045.967,30 CZK neuhradenou časťou faktúry č. 201800112, ktorá bola vystavená na základe Zmluvy K6 (Smlouva o dílo - Engineering a vybrané dodávky pro kotel K6 v U.S.Steel Košice“ pre obchodný prípad AG219AR0177. Nárok žalobcu uplatnený v tomto súdnom konaní neuznáva, faktúru vystavenú žalobcom rozporuje, a to z nasledovných dôvodov : Zmluvný vzťah medzi žalobcom a jeho spoločnosťou mal povahu subdodávateľského vzťahu k hlavnému záväzkovému vzťahu medzi jeho spoločnosťou a investorom - spoločnosťou U.S.Steel Košice (ďalej len „investor“). Hlavný projekt na dodávku kotla K6 bol mimoriadnym nielen z hľadiska jeho ceny či náročnosti jeho dodania, ale primárne sa jednalo o referenčný projekt, ktorý mal o. i. predstavovať propagáciu schopností slovenskej spoločností pracovať na takomto rozsiahlom projekte a tento dodať v zmysle objednávky riadne a včas. Súťaž na dodanie tohto projektu bola sledovaná aj vládou Slovenskej republiky, pričom jeho spoločnosť, ako jedna z množstva súťažiteľov túto súťaž vyhrala. Pred uzatvorením hlavnej zmluvy medzi nimi a investorom, na zabezpečenie riadnej a plynulej dodávky predmetu plnenia prebiehala predzmluvná komunikácia medzi nimi a žalobcom (ako potenciálnym subdodávateľom) v rámci ktorej dochádzalo aj k spoločnej príprave projektov. Predzmluvná komunikácia prebiehala medzi konateľom ich spoločnosti, Ing. E. F. a konateľom žalobcu, Ing. E. F.. Už pred uzatvorením hlavnej zmluvy s investorom tak spolupracovali so žalobcom a dôvodne sa spoliehali na záväznosť dohôd medzi ich spoločnosťou a žalobcom uzatvorených v rámci predzmluvných vzťahov. Dôvodom takéhoto očakávania boli nielen zásady poctivého obchodného styku a dobrých mravov v rámci predzmluvných jednaní, ale najmä dobré skúsenosti so vzájomnou spoluprácou medzi nimi a žalobcom v podobe úspešne realizovaných predchádzajúcich projektov. Po uzatvorení hlavnej zmluvy (medzi nimi a investorom) započali iniciáciu uzatvorenia subdodávateľských zmlúv so žalobcom. Návrh zmluvy, ktorý zaslali žalobcovi odrážal predzmluvne dohodnutý predmet subdodávateľského vzťahu, v rámci ktorých mal žalobca dodávať len inžinierske činnosti. Žalobca si bol vedomý toho, že sa jedná o referenčný projekt a že jeho úspešné a plynulé zrealizovanie je pre ich spoločnosť (ale aj pre subdodávateľov) nesmierne dôležité. Žalobca ich pozíciu v daných obchodnoprávných vzťahoch využil a neustále hľadal spôsoby, ako vykonávať aj iné, ako inžinierske činnosti. Ich návrh zmluvy odmietol podpísať a predložil protinávrh, v zmysle ktorého mal žalobca byť subdodávateľom nie len na pôvodne dohodnuté inžinierske činnosti, ale aj na hmotné dodávky, a to za sumy podstatne vyššie, než za aké vedeli tieto dodávky zabezpečiť od iných subdodávateľov. Zároveň žalobca zaujal postoj, že v prípade, ak nebude podpísaná jeho verzia návrhu zmluvy, nebude vykonávať ani inžinierske činnosti. Pre úplnosť uvádza, že žalobcom dodané hmotné dodávky neboli špecifickým tovarom, ktorý by bolo možné zabezpečiť len prostredníctvom žalobcu. Neochotou dodržať dohody uzatvorené v rámci predzmluvných vzťahov ich žalobca dostal do obrovskej časovej tiesne. Subdodávateľskú zmluvu predloženú žalobcom v tomto konaní boli napokon nútení podpísať, a to z nasledovných dôvodov: V čase prebiehajúceho uzatvárania subdodávateľskej

zmluvy so žalobcom boli viazaní už uzatvorenou zmluvou s investorom (nakoľko subdodávateľské zmluvy nebolo možné uzatvoriť skôr, než hlavnú zmluvu). V zmysle zmluvy s investorom boli striktné dohodnuté termíny jednotlivých čiastkových dodávok, z ktorých sa blížili hlavne termíny dodávky tých činností, ktoré mal v zmysle predzmluvných dohôd dodať žalobca. Vzhľadom na rozsah projektu boli za nedodržanie termínov jednotlivých dodávok s investorom zmluvne dohodnuté prísne sankcie. Poukazuje na zmluvne dojednanú zmluvnú pokutu v zmysle čl. 28 ods. 1 Všeobecných obchodných podmienok investora (ďalej len „VOP“) vo výške 1 % z ceny projektu alebo základného inžinieringu alebo detailného inžinieringu za každý začatý týždeň omeškania, čo pre nás predstavovalo zmluvnú pokutu pri projekte K6 520.516,79 eur týždenne. Zároveň, v zmysle čl. 28 ods. 2 VOP by mal investor v prípade ich omeškania nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % z celkovej ceny diela za každý začatý deň omeškania, čo predstavovalo pri projekte K6 260.258,39 eur denne. Vzhľadom na časovú tieseň, do ktorej ich žalobca svojim konaním dostal, neprichádzalo do úvahy zabezpečiť dodávky inžinierskych činností prostredníctvom iného subdodávateľa, a zároveň si nemohli dovoliť dostať sa s dodávkou týchto činností do omeškania, nakoľko by sankcie za omeškanie boli pre nich devastačné. Okrem ekonomického hľadiska považoval za nevyhnutné zdôrazniť aj prestíž celého projektu a prestíž spočívajúcu v možnosti ich spoločnosti na takomto projekte sa podieľať. Omeškať sa s dodaním zmluvne dohodnutého plnenia tak pre ich spoločnosť neprichádzalo do úvahy ani z tohto hľadiska, nakoľko by tým ich spoločnosť ohrozila svoje rokmi budované meno na trhu a stratila by možnosť svoje postavenie na trhu ešte viac posilniť. Žalobca ich týmto spôsobom (svojim konaním) donútil zmluvu s podmienkami pre nich nevýhodnými podpísať. Konanie žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom videli nielen pokiaľ ide o vyššie popísané konanie žalobcu, ale aj pokiaľ ide o ceny, za ktoré dodával hmotné dodávky. Žalobca v predmetnom konaní na podporu svojho nároku predložil uznanie dlhu a dohodu o splátkach zo dňa 29. januára 2019. Dáva súdu do pozornosti, že predmetné uznanie bolo uzatvorené ešte pred tým, než sa dozvedeli o závažných skutočnostiach na strane žalobcu, týkajúcich sa výšky marží na jeho tovaroch, ktoré boli niekoľkonásobne vyššie, než bolo v rozhodnom mieste, čase a na relevantnom trhu obvyklé. V tejto súvislosti poukázal na to, že ako on, tak aj žalobca ako subdodávateľ, je v rámci predmetného zmluvného vzťahu viazaný všeobecnými obchodnými podmienkami investora. V zmysle čl. 24 - auditná klauzula VOP, je zhotoviteľ povinný viesť presné a úplné knihy a záznamy súvisiace s vykonávanou prácou, ktoré je povinný sprístupniť kontrole po dobu platnosti zmluvy a počas troch nasledujúcich rokov po skončení jej platnosti. Žiadal, aby do predmetného konania žalobca predložil knihy a záznamy, za účelom kontroly a preukázania výšky marží na dodané tovary. Samotné uznanie dlhu rozporuje a uvádza nasledovne: odhliadnuc (avšak nepopierajúc) skutočnosť, že k uznaniu dlhu došlo až po tom, čo sa ich spoločnosť dozvedela o konaní žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom, poukázal na neurčitost' a nezrozumiteľnosť samotného dokumentu, a to vo vzťahu k zneniu textu prvej a druhej odrážky uznania dlhu, v zmysle ktorých: - faktura var. symbol 201800111 na čiastku 599.728,- eur (po splatnosti čiastka 199.909,10 eur splatná 3.10.2018 a čiastka 199.909,45 eur splatná 31.12.2018 po provedení garančnej zkoušky) ZBÝVÁ UHRADIT 199.909,45 eur - faktura var. symbol 201800112 na čiastku 22.485.090,- CZK (op splatnosti čiastka 10.759.062,70 CZK splatná 3.10.2018 a čiastka 4.522.983,65 CZK splatná 31.12.2018 po provedení garančnej zkoušky) ZBÝVÁ UHRADIT 4.522.983,65 CZK. Z uvedenej formulácie je nutné vyvodit' záver, že zo sumy 599.728,- eur ostáva uhradiť sumu vo výške 199.909,45 eur a zo sumy 22.485.090,00 CZK ostáva uhradiť sumu vo výške 4.522.983,65 CZK. Záver uznania dlhu však uvádza, že dlžník sa zaväzuje uhradiť dlžnú čiastku vo výške 15.282.046,35 CZK a 399.818,55 eur. Uznanie dlhu je tak nezrozumiteľné. Znenie uznania dlhu (v zmysle Obchodného zákonníka by malo správne znieť uznanie záväzku) je tak neurčité a nezrozumiteľné, v dôsledku čoho tento právny úkon nespĺňa základné náležitosti kladené ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka na platnosť právneho úkonu. Pre úplnosť uviedol, že predmetný dokument koncipoval žalobca, nie ich spoločnosť. Vzhľadom na uvedené je podľa ich názoru potrebné uvedený dokument - uznaní dlhu a dohoda o splátkach zo dňa 29. januára 2019 predložený žalobcom v predmetnom súdnom konaní, vyhodnotiť ako neplatný z dôvodu jeho neurčitosti a nezrozumiteľnosti. Záverom uviedol, že sa aktívne pokúšali o mimosúdne riešenie vzniknutej situácie, za účelom čoho opakovane kontaktovali žalobcu prostredníctvom telefonických hovorov a emailových správ. Žalobca však v odpovedi - v e-mailovej správe zo dňa 23. apríla 2020 uviedol, že o žiadnych nejasnostiach v súvislosti s projektom K6 nevie a jednať o nich neplánuje. Na preukázanie skutočností nimi tvrdených v tomto odpore navrhol vypočítať konateľov ich spoločnosti Ing. E. F. a Ing. R. N., obchodného riaditeľa žalobcu, Ing. M. Q., konateľa žalobcu Ing. E. F., ako aj osoby oprávnené konať v predmetných záležitostiach v mene investora, ktorých mená a adresy dodá dodatočne.

3. Žalobca pôvodne v konaní 4Cb/3/2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 499.103,70 eur, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 399.818,55 eur od 01.08. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 99.285,15 eur od 29.10. 2018 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,00 eur a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dodal žalovanému tovar na základe zmlúv "Smlouva o dílo - Engineering a vybrané dodávky pro kotel K6 v US Steel Košiče", obchodný prípad č. AG219AE0177 (ďalej len "Zmluva K6") a "Smlouva o dílo - Engineering a vybrané dodávky pro kotel K7 v US Steel Košiče", obchodný prípad č. AG219CD0107 (ďalej len "Zmluva K7"). Na základe Zmluvy K6 bola žalobcom dňa 12.09.2018 vystavená faktúra č. 201800111, a to na sumu 599.728 eur (ďalej len „Faktúra č. 201800111“). Faktúra č. 201800111 bola žalovaným čiastočne uhradená, a to v sume 199.909,45 eur. Ostáva uhradiť 399.818,55 eur. Dlh žalovaného z Faktúry č. 201800111 bol žalovaným uznaný čo do jeho dôvodu a výške, a to uznaním dlhu zo dňa 29.01.2019 (ďalej len „Uznanie dlhu“). V zmysle Uznanie dlhu sa žalovaný zaviazal uhradiť celý jeho dlh vo výške 399.818,55 eur vyplývajúci z Faktúry č. 201800111 do 31.07.2019. K dnešnému dňu ale táto suma zo strany žalovaného uhradená nebola, a to ani z časti. Na základe Zmluvy K7 bola žalobcom dňa 05.01.2017 vystavená faktúra č. 170100003, a to na sumu 661.901 eur (ďalej len „Faktúra č. 170100003“). Faktúra č. 170100003 bola žalovaným čiastočne uhradená, no zo strany žalovaného ostáva uhradiť čiastku 99.285,15 EUR, ktorá bola splatná dňa 28.10.2018 (viď. časť „Pozastávka“ na Faktúre č. 170100003), no do dnešného dňa nebola uhradená. Žalobca si zároveň uplatňuje zákonný úrok z omeškania tak, ako je to uvedené vyššie, a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur v súlade s § 369c Obchodného zákonníka.

4. Súd vydal Platobný rozkaz sp.zn. 15Up/757/2020 zo dňa 11.05. 2020, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 499.103,70 eur, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 399.818,55 eur od 01.08. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 99.285,15 eur od 29.10. 2018 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,00 eur a trovy konania. Proti tomuto platobnému rozkazu žalovaný podal odpor, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu uplatnený v tomto súdnom konaní neuznáva, faktúru vystavenú žalobcom rozporuje, a to z nasledovných dôvodov : Zmluvný vzťah medzi žalobcom a ich spoločnosťou mal povahu subdodávateľského vzťahu k hlavnému záväzkovému vzťahu medzi ich spoločnosťou a investorom - spoločnosťou U.S.Steel Košice (ďalej len „investor“). Hlavný projekt na dodávku kotla K6 bol mimoriadnym nielen z hľadiska jeho ceny či náročnosti jeho dodania, ale primárne sa jednalo o referenčný projekt, ktorý mal o. i. predstavovať propagáciu schopností slovenskej spoločností pracovať na takomto rozsiahlom projekte a tento dodať v zmysle objednávky riadne a včas. Súťaž na dodanie tohto projektu bola sledovaná aj vládou Slovenskej republiky, pričom ich spoločnosť, ako jedna z množstva súťažiteľov túto súťaž vyhrala. Pred uzatvorením hlavnej zmluvy medzi nimi a investorom, na zabezpečenie riadnej a plynulej dodávky predmetu plnenia prebiehala predzmluvná komunikácia medzi nimi a žalobcom (ako potenciálnym subdodávateľom) v rámci ktorej dochádzalo aj k spoločnej príprave projektov. Predzmluvná komunikácia prebiehala medzi konateľom ich spoločnosti, Ing. E. F. a konateľom žalobcu, Ing. E. F.. Už pred uzatvorením hlavnej zmluvy s investorom tak spolupracovali so žalobcom a dôvodne sa spoliehali na záväznosť dohôd medzi ich spoločnosťou a žalobcom uzatvorených v rámci predzmluvných vzťahov. Dôvodom takéhoto očakávania boli nielen zásady poctivého obchodného styku a dobrých mravov v rámci predzmluvných jednaní, ale najmä dobré skúsenosti so vzájomnou spoluprácou medzi nimi a žalobcom v podobe úspešne realizovaných predchádzajúcich projektov. Po uzatvorení hlavnej zmluvy (medzi nimi a investorom) započali iniciáciu uzatvorenia subdodávateľských zmlúv so žalobcom. Návrh zmluvy, ktorý zaslali žalobcovi odrážal predzmluvne dohodnutý predmet subdodávateľského vzťahu, v rámci ktorých mal žalobca dodávať len inžinierske činnosti. Žalobca si bol vedomý toho, že sa jedná o referenčný projekt a že jeho úspešné a plynulé zrealizovanie je ich spoločnosť (ale aj pre subdodávateľov) nesmierne dôležité. Žalobca ich pozíciu v daných obchodnoprávných vzťahoch využil a neustále hľadal spôsoby, ako vykonávať aj iné, ako inžinierske činnosti. Ich návrh zmluvy odmietol podpísať a predložil protinávrh, v zmysle ktorého mal žalobca byť subdodávateľom nie len na pôvodne dohodnuté inžinierske činnosti, ale aj na hmotné dodávky, a to za sumy podstatne vyššie, než za aké vedeli tieto dodávky zabezpečiť od iných subdodávateľov. Zároveň žalobca zaujal postoj, že v prípade, ak nebude podpísaná jeho verzia návrhu zmluvy, nebude vykonávať ani inžinierske činnosti. Pre úplnosť uviedol, že žalobcom dodané hmotné dodávky neboli špecifickým tovarom, ktorý by bolo možné zabezpečiť len prostredníctvom žalobcu. Neochotou dodržať dohody uzatvorené v rámci predzmluvných vzťahov ich žalobca dostal do obrovskej časovej tiesne. Subdodávateľskú zmluvu predloženú žalobcom v tomto konaní boli napokon nútení podpísať, a to z nasledovných dôvodov: V čase prebiehajúceho uzatvárania subdodávateľskej zmluvy so žalobcom boli viazaní už uzatvorenou zmluvou s investorom (nakoľko subdodávateľské

zmluvy nebolo možné uzatvoriť skôr, než hlavnú zmluvu). V zmysle zmluvy s investorom boli striktné dohodnuté termíny jednotlivých čiastkových dodávok, z ktorých sa blížili hlavne termíny dodávky tých činností, ktoré mal v zmysle predzmluvných dohôd dodať žalobca. Vzhľadom na rozsah projektu boli za nedodržanie termínov jednotlivých dodávok s investorom zmluvne dohodnuté prísne sankcie. Poukázal na zmluvne dojednanú zmluvnú pokutu v zmysle čl. 28 ods. 1 Všeobecných obchodných podmienok investora (ďalej len „VOP“) vo výške 1 % z ceny projektu alebo základného inžinieringu alebo detailného inžinieringu za každý začatý týždeň omeškania, čo pre nás predstavovalo zmluvnú pokutu pri projekte K6 520.516,79 eur týždenne. Zároveň, v zmysle čl. 28 ods. 2 VOP by mal investor v prípade nášho omeškania nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % z celkovej ceny diela za každý začatý deň omeškania, čo predstavovalo pri projekte K6 260. 258,39 eur denne. Vzhľadom na časovú tieseň, do ktorej ich žalobca svojim konaním dostal, neprichádzalo do úvahy zabezpečiť dodávky inžinierskych činností prostredníctvom iného subdodávateľa, a zároveň si nemohli dovoliť dostať sa s dodávkou týchto činností do omeškania, nakoľko by sankcie za omeškanie boli pre nich devastačné. Okrem ekonomického hľadiska považoval za nevyhnutné zdôrazniť aj prestíž celého projektu a prestíž spočívajúcu v možnosti ich spoločnosti na takomto projekte sa podieľať. Omeškať sa s dodaním zmluvne dohodnutého plnenia tak pre ich spoločnosť neprichádzalo do úvahy ani z tohto hľadiska, nakoľko by tým ich spoločnosť ohrozila svoje rokmi budované meno na trhu a stratila by možnosť svoje postavenie na trhu ešte viac posilniť. Žalobca ich týmto spôsobom (svojim konaním) donútil zmluvu s podmienkami pre nás nevýhodnými podpísať. Konanie žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom vidíme nielen pokiaľ ide o vyššie popísané konanie žalobcu, ale aj pokiaľ ide o ceny, za ktoré dodával hmotné dodávky. Žalobca v predmetnom konaní na podporu svojho nároku predložil uznanie dlhu a dohodu o splátkach zo dňa 29. januára 2019. Dávajú súdu do pozornosti, že predmetné uznanie bolo uzatvorené ešte pred tým, než sa dozvedeli o závažných skutočnostiach na strane žalobcu, týkajúcich sa výšky marží na jeho tovaroch, ktoré boli niekoľkonásobne vyššie, než bolo v rozhodnom mieste, čase a na relevantnom trhu obvyklé. V tejto súvislosti poukázal na to, že ako oni, tak aj žalobca ako subdodávateľ, je v rámci predmetného zmluvného vzťahu viazaný všeobecnými obchodnými podmienkami investora. V zmysle čl. 24 - auditná klauzula VOP, je zhotoviteľ povinný viesť presné a úplné knihy a záznamy súvisiace s vykonávanou prácou, ktoré je povinný sprístupniť kontrole po dobu platnosti zmluvy a počas troch nasledujúcich rokov po skončení jej platnosti. Žiadal, aby do predmetného konania žalobca predložil knihy a záznamy, za účelom kontroly a preukázania výšky marží na dodané tovary. Samotné uznanie dlhu rozporuje a uvádza nasledovné: odhladnuc (avšak nepopierajúc) skutočnosť, že k uznaniu dlhu došlo až po tom, čo sa ich spoločnosť dozvedela o konaní žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom, poukázal na neurčitost' a nezrozumiteľnosť samotného dokumentu, a to vo vzťahu k zneniu textu prvej a druhej odrážky uznania dlhu, v zmysle ktorých: - faktura var. symbol 201800111 na čiastku 599 728,- eur (po splatnosti čiastka 199 909,10 EUR splatná 3.10.2018 a čiastka 199.909,45 eur splatná 31.12.2018 po provedení garanční zkoušky) ZBÝVÁ UHRADIT 199.909,45 eur - faktura var. symbol 201800112 na čiastku 22 485 090,- CZK (op splatnosti čiastka 10.759.062,70 CZK splatná 3.10.2018 a čiastka 4.522 983,65 CZK splatná 31.12.2018 po provedení garanční zkoušky) ZBÝVÁ UHRADIT 4 522.983,65 CZK. Z uvedenej formulácie je nutné vyvodit' záver, že zo sumy 599.728,- eur ostáva uhradiť sumu vo výške 199.909,45 eur a zo sumy 22.485.090,00 CZK ostáva uhradiť sumu vo výške 4.522.983,65 CZK. Záver uznania dlhu však uvádza, že dlžník sa zaväzuje uhradiť dlžnú čiastku vo výške 15.282.046,35 CZK a 399.818,55 eur. Uznanie dlhu je tak nezrozumiteľné. Znenie uznania dlhu (v zmysle Obchodného zákonníka by malo správne znieť uznanie záväzku) je tak neurčité a nezrozumiteľné, v dôsledku čoho tento právny úkon nespĺňa základné náležitosti kladené ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka na platnosť právneho úkonu. Pre úplnosť uviedol, že predmetný dokument koncipoval žalobca, nie ich spoločnosť. Vzhľadom na uvedené je podľa ich názoru potrebné uvedený dokument - uznaní dlhu a dohoda o splátkach zo dňa 29. januára 2019 predložený žalobcom v predmetnom súdnom konaní, vyhodnotiť ako neplatný z dôvodu jeho neurčitosti a nezrozumiteľnosti. Záverom uviedol, že sa aktívne pokúšali o mimosúdne riešenie vzniknutej situácie, za účelom čoho pakovane kontaktovali žalobcu prostredníctvom telefonických hovorov a e- mailových správ. Žalobca však v odpovedi v e-mailovej správe zo dňa 23. apríla 2020 uviedol, že o žiadnych nejasnostiach v súvislosti s projektom K6 nevie a jednať o nich neplánuje.

5. Žalobca pôvodne v konaní 6Cb/6/2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 226.601,70 eur, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 2.990,00 eur od 15.7.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 38.922,00 eur od 15.7.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 37.966,00 eur od 15.7.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 35.701,80 eur od 22.7.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy

1.020,00 eur od 22.7.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 18.529,40 eur od 26.7.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 1.520,00 eur od 16.8.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 798,00 eur od 15.9.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 63.008,90 eur od 15.9.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 831,00 eur od 15.9.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 12.599,00 eur od 15.9.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 769,60 eur od 16.10.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 3.376,00 eur od 18.11.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 8.570,00 eur od 18.11.2019 do zaplataenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,00 eur a nahradíť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca na základe objednávok žalovaného dodal náhradné diely v celkovej hodnote 206.552,30 eur. Za uvedené dodávky náhradných dielov boli zo strany žalobcu vystavené nasledovné faktúry: faktúra číslo 191900039 na sumu 2.990 - eur, splatná dňa 14.07.2019; faktúra číslo 191900040 na sumu 38.922 - eur, splatná dňa 14.07.2019; faktúra číslo 191900041 na sumu 37.966,- eur, splatná dňa 14.07.2019; faktúra číslo 191900049 na sumu 35.701,80 - eur, splatná dňa 21.07.2019; faktúra číslo 191900050 na sumu 1.020,- eur, splatná dňa 21.07.2019; faktúra číslo 191900065 na sumu 798, - eur, splatná dňa 14.09.2019; faktúra číslo 191900066 na sumu 63. 008,90 - eur, splatná dňa 14.09.2019; faktúra číslo 191900067 na sumu 831 - eur, splatná dňa 14.09.2019; faktúra číslo 191900068 na sumu 12.599,- eur, splatná dňa 14.09.2019; faktúra číslo 191900076 na sumu 769,60 - eur, splatná dňa 15.10.2019; faktúra číslo 191900082 na sumu 3.376 - eur, splatná dňa 17.11.2019; faktúra číslo 191900083 na sumu 8.570,- eur, splatná dňa 17.11.2019. Všetky uvedené faktúry sú pripojené k tomuto návrhu. Žalobca spolu s faktúrami priložil k tomuto návrhu aj objednávky žalovaného a dodacie listy ku každej jednej vystavenej faktúre. Samotné dodanie náhradných dielov nerozporuje ani žalovaný, o čom svedčí jeho list zo dňa 05.05.2020 označený ako „Dodávky náhradných dielov - výzva k úhrade - Odpoveď“. Žalovaný v predmetnom liste rozporuje len výšku cien jednotlivých náhradných dielov a to aj napriek tomu, že ceny jednotlivých dielov poznal v čase ich objednávky, nakoľko s cenami bol zo strany žalobcu oboznámený. Žalovaný vykonal objednávku slobodne a na základe vlastného rozhodnutia. Žalovaný žiadnym spôsobom nerozporuje dodanie jednotlivých dielov. Žalobca zároveň na základe rámcovej zmluvy o dielo zo dňa 05.10.2017 dodal žalovanému servisné služby v celkovej hodnote 20.049,40 eur. Za dodanie týchto služieb boli vystavené nasledujúce faktúry: faktúra číslo 191900052 na sumu 18 529,40 - eur, splatná dňa 25.07.2019; faktúra číslo 191900055 na sumu 1.520 - eur, splatná dňa 15.08.2019. Žalobca tak eviduje voči žalovanému pohľadávky v celkovej výške 226.601,70 eur (ďalej len "dlžná suma"). Žalovaný bol na úhradu dlžnej sumy vyzvaný predžalobnou výzvou zo dňa 14.05.2020, ktorá mu bola doručená dňa 19.05.2020, no aj napriek uvedenému k úhrade dlžnej sumy nedošlo. Žalobca si okrem dlžnej sumy zároveň uplatňuje zákonný úrok z omeškania tak, ako je to uvedené vyššie, a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur v súlade s § 369c Obchodného zákonníka.

6. Súd vydal Platobný rozkaz sp.zn. 19Up/1587/2020 zo dňa 04.09. 2020, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 226.601,70 eur, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 2.990,00 eur od 15.7.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 38.922,00 eur od 15.7.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 37.966,00 eur od 15.7.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 35.701,80 Eur od 22.7.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 1.020,00 eur od 22.7.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 18.529,40 eur od 26.7.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 1.520,00 eur od 16.8.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 798,00 eur od 15.9.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 63.008,90 eur od 15.9.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 831,00 eur od 15.9.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 12.599,00 eur od 15.9.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 769,60 eur od 16.10.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 3.376,00 eur od 18.11.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 8.570,00 eur od 18.11.2019 do zaplataenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,00 eur a trovy konania. Proti tomuto platobnému rozkazu žalovaný podal odpor, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu uplatnený v tomto súdnom konaní neuznáva, faktúry vystavené žalobcom rozporuje, a to z nasledovných dôvodov : Zmluvný vzťah medzi žalobcom a ich spoločnosťou mal povahu subdodávateľského vzťahu k hlavnému záväzkovému vzťahu medzi ich spoločnosťou a investorom - spoločnosťou U.S.Steel Košice (ďalej len „investor“). Hlavný projekt na dodávku kotla K7 bol mimoriadnym nielen z hľadiska jeho ceny či náročnosti jeho dodania, ale primárne sa jednalo o referenčný projekt, ktorý mal o. i. predstavovať propagáciu schopností slovenskej spoločností pracovať na takomto rozsiahlom projekte a tento dodať v zmysle objednávky riadne a včas. Súťaž na dodanie tohto projektu bola sledovaná aj

vládou Slovenskej republiky, pričom ich spoločnosť, ako jedna z množstva súťažiteľov túto súťaž vyhrala. Pred uzatvorením hlavnej zmluvy medzi nimi a investorom, na zabezpečenie riadnej a plynulej dodávky predmetu plnenia prebiehala predzmluvná komunikácia medzi nimi a žalobcom (ako potenciálnym subdodávateľom) v rámci ktorej dochádzalo aj k spoločnej príprave projektov. Predzmluvná komunikácia prebiehala medzi konateľom našej spoločnosti, Ing. E. F. a konateľom žalobcu, Ing. E. F.. Už pred uzatvorením hlavnej zmluvy s investorom tak spolupracovali so žalobcom a dôvodne sa spoliehali na záväznosť dohôd medzi ich spoločnosťou a žalobcom uzatvorených v rámci predzmluvných vzťahov. Dôvodom takéhoto očakávania boli nielen zásady poctivého obchodného styku a dobrých mravov v rámci predzmluvných jednaní, ale najmä dobré skúsenosti so vzájomnou spolupracou medzi nimi a žalobcom v podobe úspešne realizovaných predchádzajúcich projektov. Po uzatvorení hlavnej zmluvy (medzi nimi a investorom) započali iniciáciu uzatvorenia subdodávateľských zmlúv so žalobcom. Návrh zmluvy, ktorý zaslali žalobcovi odrážal predzmluvne dohodnutý predmet subdodávateľského vzťahu, v rámci ktorých mal žalobca dodávať len inžinierske činnosti. Žalobca si bol vedomý toho, že sa jedná o referenčný projekt a že jeho úspešné a plynulé zrealizovanie je pre ich spoločnosť (ale aj pre subdodávateľov) nesmierne dôležité. Žalobca ich pozíciu v daných obchodnoprávných vzťahoch využil a neustále hľadal spôsoby, ako vykonávať aj iné, ako inžinierske činnosti. Ich návrh zmluvy odmietol podpísať a predložil protinávrh, v zmysle ktorého mal žalobca byť subdodávateľom nie len na pôvodne dohodnuté inžinierske činnosti, ale aj na hmotné dodávky, a to za sumy podstatne vyššie, než za aké vedeli tieto dodávky zabezpečiť od iných subdodávateľov. Zároveň žalobca zaujal postoj, že v prípade, ak nebude podpísaná jeho verzia návrhu zmluvy, nebude vykonávať ani inžinierske činnosti. Pre úplnosť uviedol, že žalobcom dodané hmotné dodávky neboli špecifickým tovarom, ktorý by bolo možné zabezpečiť len prostredníctvom žalobcu. Neochotou dodržať dohody uzatvorené v rámci predzmluvných vzťahov ich žalobca dostal do obrovskej časovej tiesne. Subdodávateľské zmluvy predložené žalobcom v tomto konaní boli napokon nútení podpísať, a to z nasledovných dôvodov: V čase prebiehajúceho uzatvárania subdodávateľskej zmluvy so žalobcom boli viazaní už uzatvorenou zmluvou s investorom (nakoľko subdodávateľské zmluvy nebolo možné uzatvoriť skôr, než hlavnú zmluvu). V zmysle zmluvy s investorom boli striktné dohodnuté termíny jednotlivých čiastkových dodávok, z ktorých sa blížili hlavne termíny dodávky tých činností, ktoré mal v zmysle predzmluvných dohôd dodať žalobca. Vzhľadom na rozsah projektu boli za nedodržanie termínov jednotlivých dodávok s investorom zmluvne dohodnuté prísne sankcie. Poukázal na zmluvne dojednanú zmluvnú pokutu v zmysle čl. 28 ods. 1 Všeobecných obchodných podmienok investora (ďalej len „VOP“) vo výške 1 % z ceny projektu alebo základného inžinieringu alebo detailného inžinieringu za každý začatý týždeň omeškania, čo pre nás predstavovalo zmluvnú pokutu pri projekte K7 vo výške 714. 289,95 eur týždenne. Zároveň, v zmysle čl. 28 ods. 2.2 VOP by mal investor v prípade nášho omeškania nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % z celkovej ceny diela za každý začatý deň omeškania, čo predstavovalo pri projekte K7 357 144,98 eur denne. Vzhľadom na časovú tieseň, do ktorej ich žalobca svojim konaním dostal, neprichádzalo do úvahy zabezpečiť dodávky inžinierskych činností prostredníctvom iného subdodávateľa, a zároveň si nemohli dovoliť dostať sa s dodávkou týchto činností do omeškania, nakoľko by sankcie za omeškanie boli pre nich devastačné. Okrem ekonomického hľadiska považoval za nevyhnutné zdôrazniť aj prestíž celého projektu a prestíž spočívajúcu v možnosti ich spoločnosti na takomto projekte sa podieľať. Omeškať sa s dodaním zmluvne dohodnutého plnenia tak pre ich spoločnosť neprichádzalo do úvahy ani z tohto hľadiska, nakoľko by tým ich spoločnosť ohrozila svoje roky budované meno na trhu a stratila by možnosť svoje postavenie na trhu ešte viac posilniť. Žalobca ich týmto spôsobom (svojim konaním) donútil zmluvu s podmienkami pre nich nevýhodnými podpísať. Konanie žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom vidí nielen pokiaľ ide o vyššie popísané konanie žalobcu, ale aj pokiaľ ide o ceny, za ktoré dodával hmotné dodávky. V priebehu dodávania jednotlivých častí diela boli zo strany investora upozornení na to, že nimi dodávané hmotné dodávky (ktoré zabezpečovali od žalobcu) sú dodávané za ceny neprimerane vysoké. Dôvodom bola práve cena hmotných dodávok, z ktorých ich spoločnosť vychádzala pri oceňovaní dodávok a ich dodávaní investorovi. Vzhľadom na uvedené došlo zo strany ich spoločnosti k zisťovaniu priemerných cien jednotlivých hmotných dodávok na relevantnom trhu v relevantnom čase a mieste, výsledkom ktorého bolo zistenie, že žalobcom dodávané hmotné dodávky boli výrazne predražené. Hmotné dodávky náhradných dielov, ktoré sú predmetom tohto konania, boli z vyššie popísaných dôvodov nútení zabezpečovať od žalobcu, nakoľko z predchádzajúcich zmlúv uzatvorených so žalobcom vyplývalo, že počas trvania záručnej doby je nevyhnutné zabezpečovať výhradne od žalobcu aj náhradné diely, nakoľko v prípade zabezpečenia náhradných dielov od iných dodávateľov by sa na tieto nevzťahovala záruka. Na preukázanie skutočností nimi tvrdených v tomto odpore navrhol vypočítať konateľov ich spoločnosti Ing. E. F. a Ing. R. N., obchodného riaditeľa žalobcu, Ing. M. Q., konateľa žalobcu Ing. E. F.,

ako aj osoby oprávnené konať v predmetných záležitostiach v mene investora, ktorých mená a adresy dodá dodatočne.

7. Žalobca vo vyjadrení k odporu vo veci 4Cb/1/2020 uviedol, že žalovaný vo svojom odpore žiadnym spôsobom nerozporoval vykonanie diela žalobcom, jeho kvalitu a nepoukázal ani na žiadne vady či nedorobky diela. Na základe uvedeného je tak možné konštatovať, že dielo vykonané žalobcom na základe zmluvy o dielo „Engineering a vybrané dodávky pro kotel K6 v US Steel Košice“ obchodný prípad č. AG219AE0177 zo dňa 09.10.2014 (ďalej len „zmluva“) bolo vykonané v súlade so zmluvou a riadne. Žalovaný zároveň nepoukázal ani na žiadne faktické či právne vady tovaru, ktorý bol žalobcom na základe zmluvy dodaný. Žalovaný nerozporuje ani tú skutočnosť, že faktúra, ktorej zaplataenia sa v predmetnej právnej veci žalobca domáha, bola vystavená v súlade so zmluvou. Riadne uzavretie zmluvy, riadne dodanie diela na základe zmluvy a vystavenie faktúry v súlade so zmluvou preto podľa názoru žalobcu možno považovať za nesporné skutočnosti. Aj napriek tomu ale žalovaný do dnešného dňa nevyplatil žalobcovi celú zmluvnú cenu. Žalobca zastáva názor, že žalovaný svoje subjektívne tvrdenia, uvedené v odpore, nepodložil žiadnymi relevantnými dôkaznými prostriedkami. Žalobca tieto tvrdenia žalovaného preto odmieta a popiera tak skutkové tvrdenia žalovaného v celom rozsahu, a to z dôvodov uvedených nižšie. Predzmluvné rokovania žalovaný v odpore uvádza, že pred samotným uzavretím zmluvy prebiehali medzi ním a žalobcom predzmluvné rokovania, na zabezpečenie riadnej a plynulej dodávky predmetu plnenia zo strany žalovaného voči spoločnosti U. S. Steel Košice, s.r.o., kde žalovaný vystupoval ako dodávateľ a žalobca mal vystupovať ako subdodávateľ. Žalovaný sa podľa svojich slov spoliehal na záväznosť týchto rokovaní a dohôd medzi ním a žalobcom, ktoré mali byť výsledkom týchto rokovaní. V tejto súvislosti ale žalovaný nepredložil akúkoľvek komunikáciu medzi ním a žalobcom, ktorá by preukazovala akékoľvek záväzné predzmluvné dohody. V zmysle bodu 24.9. zmluvy, v zmysle ktorého „Veškerá ujednání mezi smluvními stranami, ať ústní nebo písemná, předcházející podpisu této smlouvy a vztahující se k této smlouvě, ztrácejí podpisem této smlouvy platnost.“ Akékoľvek predzmluvné dohody či rokovania strán sú teda v zmysle uvedeného v plnom rozsahu nahradené dojednaniami v zmluve, nemožno sa ich po uzavretí zmluvy dovolávať a vzťah žalobcu a žalovaného sa spravuje výlučne ustanoveniami zmluvy. Tvrdenia žalovaného o dohodách uzatvorených v rámci predzmluvných vzťahov, uvedené v odpore, ktoré by mali byť odlišné od zmluvy, sú tak podľa názoru žalobcu pre posúdenie predmetnej právnej veci irelevantné. Uzatváranie zmluvy a konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom. Žalovaný ďalej uvádza, že žalobca neakceptoval ním zaslaný návrh zmluvy a okrem inžinierskych činností mal žalobca záujem dodávať aj hmotné dodávky, a to za sumy podstatne vyššie, než za aké ich v tom čase vedel žalovaný zabezpečiť od tretích osôb. Skutočnosť, že prvý návrh zmluvy nebol zo strany žalobcu v celosti akceptovaný a podpísaný je úplne štandardným postupom a kreovanie takéhoto dokumentu si vyžaduje pripomienkovanie oboch strán. Spôsob, akým žalobca postupoval pri uzatváraní zmluvy bol v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a odopretie prvého návrhu na uzavretie zmluvy zaslaného zo strany žalovaného a zaslanie nového návrhu druhej zmluvnej strane nemožno v žiadnom prípade považovať za konanie v rozpore so zákonom či konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom. Opačný záver by nevyhnutne znamenal, že adresát návrhu na uzavretie zmluvy nemá inú možnosť v rámci zmluvných rokovaní, než návrh na uzavretie zmluvy bez akýchkoľvek výhrad prijať. Žalovaný ďalej v odpore uvádza, že žalobca ho svojím konaním (nedodržaním predzmluvných vzťahov, nový návrh zmluvy) dostal do časovej tiesne, a tak musel žalovaný podpísať zmluvu v takom znení, ktoré bolo pre neho nevýhodné. Toto tvrdenie žalovaný opätovne nijako nepreukázal a je zároveň v rozpore so samotným znením zmluvy. Poukázal na body 14.1., 14.2. a 14.3. zmluvy, v zmysle ktorých prebral na seba žalobca všetky sankcie, ktoré vyplývali žalovanému z Všeobecných obchodných podmienok U. S. Steel Košice, s.r.o., vydanie máj 2009 (ďalej len „VOP“). Ak by sa tvrdenie o časovej tiesni žalovaného zakladalo na pravde a žalobca bol v postavení, že si mohol bez ohľadu na žalovaného svojvoľne diktovať obsah zmluvy (vrátane samotnej zmluvnej ceny), tak by bolo zo strany žalobcu nelogické, že na seba prebral prakticky všetky zmluvne pokuty, ktoré hrozili žalovanému podľa VOP. Žalovaný v odpore tvrdí, že bol donútený uzatvoriť zmluvu „s podmienkami pre neho nevýhodnými“. Jedinou podmienkou, ktorú žalovaný v zmysle odporu považuje za nevýhodnú, je len cena hmotných dodávok, ostatné podmienky žalovaný nijak nerozporuje. Zároveň by pri domnejšej časovej tiesni žalovaného bolo nutné skúmať, či táto nevznikla práve jeho pričinením. Samotná zmluva je subdodávkou v rámci väčšieho projektu uskutočňovaného na základe zmluvy medzi žalovaným a U. S. Steel Košice, s.r.o. V tejto súvislosti by bolo nutné zistiť, či sa žalovaný podpisom zmluvy s U. S. Steel Košice, s.r.o. nezaviazal k tak náročnému časovému harmonogramu, ktorý nebol schopný plniť. Skutočnosť, že žalovaný by nebol schopný uspokojivo manažovať subdodávky pre vykonanie tohto diela, čím by mohlo dôjsť k tvrdenému nedostatku času na predzmluvné rokovania

so žalobcom, nemôže byť v žiadnom prípade na ľarchu žalobcu. V čase podpisu zmluvy s U. S. Steel Košice, s.r.o. žalovaný presne poznal časový harmonogram prác diela. Bolo jeho povinnosťou postupovať tak, aby sa do časovej tiesne nedostal. To, že by to žalovaný prípadne nezvládol, nemôže byť dôvodom na odopretie úhrady odplaty za dielo vykonané/tovary dodané žalobcom. Pokiaľ ide o tvrdené predrazenie tovaru, tak konajúcemu súdu dáva do pozornosti aj ďalší súdny spor vedený medzi žalobcom a žalovaným na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 15Up/757/2020, ktorý sa taktiež týka úhrady odmeny za tovary dodané podľa zmluvy. V tomto konaní sa žalobca domáha u žalovaného uhradenia sumy vo výške 499.103,70 eur s príslušenstvom, ktorá pozostáva, okrem iného, aj zo sumy 399.818,55 eur z titulu neuhradenej faktúry vystavenej na základe zmluvy. Aj v tomto spore ale žalovaný argumentuje rovnako ako v tomto konaní, a teda údajným predražením tovaru dodaného podľa zmluvy. Ani v tomto konaní žalovaný svoje tvrdenie nepodložil akýmikoľvek dôkazmi. Žalovaný tak v súvislosti so zmluvou odmieta žalobcovi uhradiť celkovo sumu vo výške 9.045.967,30 CZK, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, a sumu vo výške 399 5 818,55 eur, ktorá je predmetom sporu vedeného pod 15Up/757/2020 na Okresnom súde Banská Bystrica - v oboch prípadoch z titulu domnelého predrazenia tovaru dodaného žalobcom podľa zmluvy. Tak ako v tomto konaní, tak aj v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica je jediným argumentom žalovaného pre neuhrádzanie svojich záväzkov zo zmluvy ničím nepodložené tvrdenie o predražení tovaru dodaného v súlade so zmluvou. Aplikácia VOP na vzťah žalobcu a žalovaného. Žalovaný v odpore tvrdí, že žalobca je tak ako on viazaný VOP a tak je povinný viesť presné a úplné knihy a záznamy súvisiace s vykonávanou prácou tak, ako je to uvedené v bode VOP. Žalovaný tak od žalobcu žiada vydanie kníh a záznamov za účelom preukázania výšky jeho marží. Ako vyplýva už zo skutočností, uvedených v bode 4. vyššie, táto požiadavka žalovaného je podľa názoru žalobcu pre predmetný právny spor irelevantná. Ako bude uvedené ďalej, žalobca zastáva tiež názor, že takáto požiadavka žalovaného je tiež neoprávnená a navyiac je v rozpore s tvrdeniami žalovaného uvádzanými v odpore. Žalovaný v bode 7. odporu tvrdí, že tovary dodávané žalobcom boli dodané za sumy „podstatne vyššie“ než za aké ich vedel žalovaný zabezpečiť od iných dodávateľov. V zmysle § 150 CSP „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“ Žalovaný tak má v tomto konaní povinnosť preukázať podstatné predrazenie tovarov dodaných žalobcom, a nie výšku marže žalobcu. Predrazenie tovaru môže preukázať len takými dôkaznými prostriedkami, na základe ktorých bude zrejmé, že tovar dodaný žalobcom bolo možné v rovnakej kvalite, v rovnakom čase a na rovnakom mieste obstaráť za podstatne nižšiu sumu. Výška marže žalobcu nie je pre toto konania žiadnym spôsobom smerodajná. Je len obchodnou zručnosťou žalobcu, ak nakupuje tovar za ceny nižšie ako konkurencia a dokáže tak generovať vyššiu maržu. Takéto konanie nemôže byť v žiadnom prípade považované za konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom. Navyiac, výška marží žalobcu predstavuje obchodné tajomstvo žalobcu podľa § 17 a nasl. Obchodného zákonníka. Požiadavka žalovaného na vydanie kníh a záznamov za účelom preukázania výšky marží žalobcu je tak podľa názoru žalobcu absolútne neprípustná a pre konanie zbytočná. V tejto súvislosti podľa názoru žalobcu nemožno uplatniť § 189 CSP upravujúci edičnú povinnosť, nakoľko preukázanie marží žalobcu nie je vec „potrebná na zistenie skutkového stavu“. Sám žalovaný tvrdí, že došlo k predraženiu jednotlivých dodávok hmotného tovaru voči dodávkam zo strany tretích osôb, a tak je práve žalovaný povinný túto skutočnosť preukázať tak, ako sme uviedli vyššie. V opačnom prípade neunesie žalovaný dôkazné bremeno a na toto tvrdenie žalovaného nemožno prihliadať. Poukázal ešte na fakt, že ak by boli VOP záväzné aj pre žalobcu v plnom rozsahu, tak v zmysle bodu 2.1. týchto VOP, je „cena diela pevná a dohodnutá vo výške určenej v zmluvných dokumentoch“. Ak by sme teda pripustili plnú aplikáciu VOP aj na zmluvu, ako to tvrdí žalovaný, tak akékoľvek tvrdenia žalovaného o predzmluvných dohodách, či predraženom tovare sú irelevantné a žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu uplatňovanú v tomto konaní. Opätovne zdôraznil, že aj keby bol tovar dodaný žalobcom drahší ako tovar od konkurencie, tak takáto skutočnosť nemá absolútne žiaden vplyv na povinnosť žalovaného uhradiť všetky svoje záväzky vyplývajúce mu zo zmluvy. Vyššia cena tovaru oproti konkurencii nemôže byť dôvodom na odopretie úhrady odplaty žalobcovi. Žalovaný nie je spotrebiteľom a konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Účelom podnikania je dosahovanie zisku a jeho maximalizácia. Ak sa žalovaný zmluvne zaviazal k úhrade ceny za dodaný tovar, nemôže sa teraz tohto záväzku zbaviť len preto, že po podpise zmluvy a dodaní tovaru zistil, že ten by bolo možné získať aj lacnejšie. Žalovaný v odpore tvrdí, že dokument uznanie dlhu a dohoda o splátkach zo dňa 29.01.2019 (ďalej len „uznanie záväzku“) je nutné vyhodnotiť ako neplatný, a to z dôvodu jeho neurčitosti a nezrozumiteľnosti. S týmto tvrdením žalobca nesúhlasí a zastáva názor, že uznanie záväzku je zrozumiteľné a jasné. Z uznanie záväzku je zrejmé, že žalovaný uznal sumu vo výške 15. 282 046,35 CZK, ktorú sa zaviazal uhradiť do 10.07.2019 a sumu 399.818,55 eur , ktorú sa zaviazal uhradiť do 31.07.2019. Tieto záväzky žalovaného súviseli priamo so zmluvou, čo taktiež zo samotného uznania záväzku vyplýva. V uznaní záväzku je tak jasne

a zrejme konštatované aký záväzok, v akej výške a z akého titulu žalovaný uznáva. Zároveň je v tomto dokumente presne špecifikovaná aj splatnosť tohto záväzku. Konštatovanie žalovaného o neurčitosti a nezrozumiteľnosti uznania záväzku nemožno hodnotiť inak, ako účelové tvrdenie, ktoré sa nezakladá na pravde. Žalobca zastáva názor, že predmetnom tohto súdneho sporu nie je otázka, či má žalobca právo na úhradu ceny za dielo. Spornou je len otázka určenia presnej výšky tejto sumy. Žalobca si touto žalobou uplatňuje zmluvne dohodnutú časť ceny diela/dodávok tovaru, ktorá mu nebola k dnešnému dňu vyplatená a predstavuje sumu 9.045.967,30 CZK (plus príslušenstvo). Ak žalovaný tvrdí, že tovar dodaný žalobcom bol v porovnaní s konkurenciou predražený a vzhľadom na tvrdenú tieseň do ktorej sa žalovaný mal dostať konaním žalobcu, bol tovar dodaný v rozpore s poctivým obchodným stykom, je povinnosťou žalovaného toto svoje tvrdenia preukázať. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, žalobca zastáva názor, že žalovaný sa, bez akéhokoľvek preukázania, dovoľáva toho, že zmluvu uzavrel v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok a rozporu s poctivým stykom výlučne z toho dôvodu, aby nemusel znášať primerané podnikateľské riziko, ktoré mu vyplýva z platne uzavretej zmluvy, ktorú neskôr, z akýchkoľvek dôvodov, mohol vyhodnotiť ako pre neho nie najvýhodnejšiu. Dovoľujú poukázať na to, že žalovaný sa v odpore odvoláva na zásady poctivého obchodného styku, dobré mravy a na dobrú vzájomnú spoluprácu s žalobcom. Tomu podľa názoru žalobcu odporuje skutočnosť, že žalovaný voči žalobcovi pozastavil akékoľvek platby (aj mimo predmetnej právnej veci).

8. Žalobca vo vyjadrení k odporu vo veci 4Cb/3/2020 uviedol, že žalovaný vo svojom odpore žiadnym spôsobom nerozporoval vykonanie diel žalobcom, ich kvalitu a nepoukázal ani na žiadne vady či nedorobky diel. Na základe uvedeného je tak možné konštatovať, že diela vykonané žalobcom na základe zmluvy o dielo „Engineering a vybrané dodávky pro kotel K6 v US Steel Košice“ obchodný prípad AG219AE0177 zo dňa 09.10.2014 (ďalej len „zmluva K6“) a zmluvy o dielo „Engineering a vybrané dodávky pro kotel K7 v US Steel Košice“ obchodný prípad AG219CD0107 zo dňa 16.09.2014 (ďalej len „zmluva K7“) (zmluva K6 a zmluva K7 ďalej spolu aj ako „zmluvy“) boli vykonané v súlade so zmluvami a riadne. Žalovaný zároveň nepoukázal ani na žiadne faktické či právne vady tovaru, ktorý bol žalobcom na základe zmlúv dodaný. Žalovaný nerozporuje ani tú skutočnosť, že faktúry, ktorých zaplata sa v predmetnej právnej veci žalobca domáha, boli vystavené v súlade so zmluvami. Riadne uzavretie zmlúv, riadne dodanie diel na základe zmlúv a vystavenie faktúr v súlade so zmluvami preto podľa názoru žalobcu možno považovať za nesporné skutočnosti. Aj napriek tomu ale žalovaný do dnešného dňa nevyplatil žalobcovi celú zmluvnú cenu vyplývajúcu zo zmlúv. Žalobca zastáva názor, že žalovaný svoje subjektívne tvrdenia, uvedené v odpore, nepodložil žiadnymi relevantnými dôkaznými prostriedkami. Žalobca tieto tvrdenia žalovaného preto odmieta a popiera tak skutkové tvrdenia žalovaného v celom rozsahu, a to z dôvodov uvedených nižšie. Záväzok z faktúry č. 201800111 vydané v súlade so zmluvou K6, ktorý predstavuje v zmysle návrhu na vydanie platobného rozkazu sumu 399.818,55 eur a ktorý bol uznaný aj v dokumente „uznanie dlhu a dohoda o splátkach“ zo dňa 29.01.2019 (ďalej len „uznanie záväzku“), je podľa názoru žalobcu nesporný. Žalobca predložil konajúcemu súdu zmluvu K6, faktúru č. 201800111 a uznanie záväzku. Nie je im preto známe, akým spôsobom by mal žalobca ešte podložiť svoj nárok na úhradu sumy 399.818,55 eur podľa faktúry č. 201800111 a prečo žalovaný rozporuje práve sumu 3.199.909,10 eur z tejto faktúry. Oprávnenosť nároku žalobcu je zjavná a vyplýva priamo zo zmluvy K6. Má ale za to, že nakoľko je žalovaným vo veci faktúry č. 201800111 rozporovaná len suma 199.909,10 eur, tak rozdiel medzi touto sumou a sumou uplatňovanou žalobcom v konaní (pokiaľ ide o faktúru č. 201800111) možno s poukazom na § 151 ods. 1 CSP považovať za nesporný. Záväzok žalovaného voči žalobcovi spočívajúci v povinnosti uhradiť sumu vo výške 199.909,45 eur fakturovanú na základe zmluvy K6 faktúrou č. 201800111 je tak nesporný (táto suma nie je žalovaným vôbec rozporovaná, ide o rozdiel medzi sumou uplatnenou v konaní a sumou rozporovanou žalovaným). Žalovaný v odpore uvádza, že pred samotným uzavretím zmlúv prebiehali medzi ním a žalobcom predzmluvné rokovania na zabezpečenie riadnej a plynulej dodávky predmetu plnenia zo strany žalovaného voči spoločnosti U. S. Steel Košice, s.r.o., kde žalovaný vystupoval ako dodávateľ a žalobca mal vystupovať ako subdodávateľ. Žalovaný sa podľa svojich slov spoliehal na záväznosť týchto rokovaní a dohôd medzi ním a žalobcom, ktoré mali byť výsledkom týchto rokovaní. V tejto súvislosti ale žalovaný nepredložil akúkoľvek komunikáciu medzi ním a žalobcom, ktorá by preukazovala akékoľvek záväzné predzmluvné dohody. Z bodu 24.9. oboch zmlúv vyplýva, že „Veškerá ujednání mezi smluvními stranami, ať ústní nebo písemná, předcházející podpisu této smlouvy a vztahující se k této smlouvě, ztrácejí podpisem této smlouvy platnost.“ Akékoľvek predzmluvné dohody či rokovania strán sú teda v zmysle uvedeného v plnom rozsahu nahradené dojednaniami v zmluvách, nemožno sa ich po uzavretí zmlúv dovoľávať a vzťah žalobcu a žalovaného sa spravuje výlučne ustanoveniami zmlúv. Tvrdenia žalovaného o dohodách uzatvorených v rámci predzmluvných vzťahov, uvedené v odpore, ktoré by mali

byť odlišné od zmlúv, sú tak podľa názoru žalobcu pre posúdenie predmetnej právnej veci irelevantné. Žalovaný ďalej uvádza, že žalobca neakceptoval ním zaslaný návrh zmluvy a okrem inžinierskych činností mal žalobca záujem dodávať aj hmotné dodávky, a to za sumy podstatne vyššie, než za aké ich v tom čase vedel žalovaný zabezpečiť od tretích osôb. Z odporu mu nie je známe, či žalobca podľa tvrdení žalovaného mal neakceptovať návrh zmluvy K6 alebo zmluvy K7, no žalovaný vo svojom odpore zjavne píše len o jednej zmluve a nešpecifikuje, návrh ktorej zmluvy nemal byť žalobcom akceptovaný. Skutočnosť, že zmluva K7 bola uzavretá vo forme, akú navrhol sám žalovaný, možno považovať za nespornú. Skutočnosť, že prvý návrh zmlúv nebol zo strany žalobcu v celosti akceptovaný a podpísaný, je úplne štandardným postupom a kreovanie takéhoto dokumentu si vyžaduje pripomienkovanie oboch strán. Spôsob, akým žalobca postupoval pri uzatváraní zmlúv, bol v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a odopretie prvého návrhu na uzavretie zmlúv zaslaného zo strany žalovaného a zaslanie nového návrhu druhej zmluvnej strane nemožno v žiadnom prípade považovať za konanie v rozpore so zákonom či konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom. Opačný záver by nevyhnutne znamenal, že adresát návrhu na uzavretie zmluvy nemá inú možnosť v rámci zmluvných rokovaní, než návrh na uzavretie zmluvy bez akýchkoľvek výhrad prijať. Žalovaný ďalej v odpore uvádza, že žalobca ho svojím konaním (nedodržaním predzmluvných vzťahov, nový návrh zmluvy) dostal do časovej tiesne, a tak musel žalovaný podpísať zmluvu v takom znení, ktoré bolo pre neho nevýhodné. Toto tvrdenie žalovaný opätovne nijako nepreukázal a je zároveň v rozpore so samotným znením zmlúv. Poukázal na body 14.1., 14.2. a 14.3. zmlúv, v zmysle ktorých prebral na seba žalobca všetky sankcie, ktoré vyplývali žalovanému zo Všeobecných obchodných podmienok U. S. Steel Košice, s.r.o., vydanie máj 2009 (ďalej len „VOP“), ktoré sú obsahom súdneho spisu. Ak by sa tvrdenie o časovej tiesni žalovaného zakladalo na pravde a žalobca bol v postavení, že si mohol bez ohľadu na žalovaného svojvoľne diktovať obsah zmlúv (vrátane samotnej zmluvnej ceny), tak by bolo zo strany žalobcu nelogické, že na seba prebral prakticky všetky zmluvne pokuty, ktoré hrozili žalovanému podľa VOP. Žalovaný v odpore tvrdí, že bol donútený uzatvoriť zmluvy „s podmienkami pre neho nevýhodnými“. Zdôraznil ale skutočnosť, že jedinou podmienkou, ktorú žalovaný v zmysle odporu považuje za nevýhodnú, je len cena hmotných dodávok, ostatné podmienky žalovaný nijak nerozporuje. Zároveň by pri domneléj časovej tiesni žalovaného bolo nutné skúmať, či táto nevznikla práve jeho pričinením. Samotné zmluvy sú subdodávkou v rámci väčšieho projektu uskutočňovaného na základe zmluvy medzi žalovaným a U. S. Steel Košice, s.r.o. V tejto súvislosti by bolo nutné zistiť, či sa žalovaný podpisom zmluvy s U. S. Steel Košice, s.r.o. nezaviazal k tak náročnému časovému harmonogramu, ktorý nebol schopný plniť. Skutočnosť, že žalovaný by nebol schopný uspokojivo manažovať subdodávky pre vykonanie tohto diela, čím by mohlo dôjsť k tvrdenému nedostatku času na predzmluvné rokovania so žalobcom, nemôže byť v žiadnom prípade na ťarchu žalobcu. V čase podpisu zmluvy s U. S. Steel Košice, s.r.o. žalovaný presne poznal časový harmonogram prác diela. Bolo jeho povinnosťou postupovať tak, aby sa do časovej tiesne nedostal. To, že by to žalovaný prípadne nezvládol, nemôže byť dôvodom na odopretie úhrady odplaty za dielo vykonané/tovary dodané žalobcom. Žalovaný tak v súvislosti so zmluvou K6 odmieta žalobcovi uhradiť celkovo sumu vo výške 399.818,55 eur, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, a sumu vo výške 9 045 967,30 CZK, ktorá je predmetom sporu vedeného pod 4Cb/1/2020 na Okresnom súde Rožňava - v oboch prípadoch z titulu domnelého predrazenia tovaru dodaného žalobcom podľa zmluvy K6. V rámci oboch konaní je jediným argumentom žalovaného pre neuhrádzanie svojich záväzkov zo zmluvy K6 ničím nepodložené tvrdenie o predražení tovaru dodaného v súlade so zmluvou K6. Pokiaľ ide o zmluvu K7, tak odpor žalovaného sa jej žiadnym spôsobom priamo nedotýka, a tak možno s poukazom na túto skutočnosť a na § 151 ods. 1 a ods. 2 CSP konštatovať, že záväzok žalovaného voči žalobcovi spočívajúci v povinnosti uhradiť sumu 99.285,15 eur fakturovanú na základe zmluvy K7 faktúrou č. 170100003, ktorý je uplatnený v tomto konaní, možno považovať za nesporný. 6. Aplikácia VOP na vzťah žalobcu a žalovaného. Žalovaný v odpore tvrdí, že žalobca je tak ako on viazaný VOP a tak je povinný viesť presné a úplné knihy a záznamy súvisiace s vykonávanou prácou tak, ako je to uvedené v bode 24. VOP. Žalovaný tak od žalobcu žiada vydanie kníh a záznamov za účelom preukázania výšky jeho marží. Ako vyplýva už zo skutočností, uvedených v časti 5. tohto vyjadrenia vyššie, táto požiadavka žalovaného je podľa názoru žalobcu pre predmetný právny spor irelevantná. Ako bude uvedené ďalej, žalobca zastáva tiež názor, že takáto požiadavka žalovaného je tiež neoprávnená a naviac je v rozpore s tvrdeniami žalovaného uvádzanými v odpore. Žalovaný v odpore, že tovary dodávané žalobcom boli dodané za sumy „podstatne vyššie“ než za aké ich vedel žalovaný zabezpečiť od iných dodávateľov. V zmysle § 150 CSP „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“ Žalovaný tak má v tomto konaní povinnosť preukázať podstatné predrazenie tovarov dodaných žalobcom, a nie výšku marže žalobcu. Predrazenie tovaru môže preukázať len takými dôkaznými prostriedkami, na základe ktorých bude

zrejme, že tovar dodaný žalobcom bolo možné v rovnakej kvalite, v rovnakom čase a na rovnakom mieste obstarat' za podstatne nižšiu sumu. Výška marže žalobcu nie je pre toto konania žiadnym spôsobom smerodajná. Je len obchodnou zručnosťou žalobcu, ak nakupuje tovar za ceny nižšie ako konkurencia a dokáže tak generovať vyššiu maržu. Takéto konanie nemôže byť v žiadnom prípade považované za konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom. Navyiac, výška marží žalobcu predstavuje obchodné tajomstvo žalobcu podľa § 17 a nasl. Obchodného zákonníka. Požiadavka žalovaného uvedená v bode 20 odporu na vydanie kníh a záznamov za účelom preukázania výšky marží žalobcu je tak podľa názoru žalobcu absolútne neprípustná a pre konanie zbytočná. Žalovaný v odpore tvrdí, že uznanie záväzku je nutné vyhodnotiť ako neplatné, a to z dôvodu jeho neurčitosti a nezrozumiteľnosti. S týmto tvrdením žalobca nesúhlasí a zastáva názor, že uznanie záväzku je zrozumiteľné a jasné. Z uznania záväzku je zrejmé, že žalovaný uznal sumu vo výške 399 818,55 eur, ktorú sa zaviazal uhradiť do 31.07.2019 a sumu 15.282.046,35 CZK, ktorú sa zaviazal uhradiť do 10.07.2019. Tieto záväzky žalovaného súviseli priamo so zmluvou K6, čo taktiež zo samotného uznania záväzku vyplýva. V uznaní záväzku je tak jasne a zrejme konštatované aký záväzok, v akej výške a z akého titulu žalovaný uznáva. Zároveň je v tomto dokumente presne špecifikovaná aj splatnosť tohto záväzku.

9. Žalobca vo vyjadrení k odporu vo veci 6Cb/6/2020 uviedol, že poukazuje na fakt, že všetky náhradné diely boli žalovanému dodané na základe jeho objednávok (sú súčasťou súdneho spisu), ich doručenie je preukázané dodacími listami (sú súčasťou súdneho spisu) a samotné faktúry, ktoré boli na základe objednávok žalovaného vystavené žalobcom, boli žalovanému taktiež doručené a sú súčasťou súdneho spisu (ďalej len „Faktúry“ 1). Žalovaný zároveň vo svojom odpore žiadnym spôsobom nerozporoval kvalitu náhradných dielov a nepoukázal ani na žiadne ich vady. Žalovaný zároveň nerozporuje ani tú skutočnosť, že faktúry vystavené žalobcom za dodané náhradné diely, ktorých zaplata sa v predmetnej právnej veci žalobca domáha, boli vystavené v súlade s objednávkami žalovaného. Žalovaný zároveň vo svojom odpore žiadnym spôsobom nerozporoval ani kvalitu poskytnutých servisných služieb, ktoré boli zo strany žalobcu poskytnuté na základe „Rámcové smlouvy o dílo na provádění údržby a servisních služeb na energetických zařízeních společnosti U. S. Steel Košice, DZE, kotel K7“ zo dňa 05.10.2017 (ďalej len „Servisná zmluva“). Žalovaný zároveň nerozporuje ani tú skutočnosť, že faktúry vystavené žalobcom za servisné služby - faktúra č. 191900052 a č. 191900055 (ďalej len „Faktúry za servisné služby“), ktorých zaplata sa v predmetnej právnej veci žalobca domáha, boli vystavené v súlade so servisnou zmluvou. Riadne dodanie náhradných dielov v súlade s objednávkami žalovaného, riadne vystavenie Faktúr za náhradné diely v súlade so skutočne dodanými dielmi a objednávkami žalovaného, uzavretie servisnej zmluvy, riadne poskytnutie servisných služieb na základe servisnej zmluvy a vystavenie Faktúr za servisné služby v súlade so Servisnou zmluvou preto podľa názoru žalobcu možno považovať za nesporné skutočnosti. Aj napriek tomu ale žalovaný do dnešného dňa nevyplatil žalobcovi celú kúpnu cenu vyplývajúcu z Faktúr, Faktúr za servisné služby a Servisnej zmluvy. Ide o faktúry č. 1919000039, č. 1919000040, č. 1919000041, č. 1919000049, č. 1919000050, č. 1919000065, č. 1919000066, č. 1919000067, č. 1919000068, č. 1919000076, č. 1919000082, č. 1919000083, ktoré sú uvedené aj v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalobca zastáva názor, že žalovaný svoje subjektívne tvrdenia, uvedené v odpore, nepodložil žiadnymi relevantnými dôkaznými prostriedkami. Žalobca tieto tvrdenia žalovaného preto odmieta a popiera tak skutkové tvrdenia žalovaného v celom rozsahu, a to z dôvodov uvedených nižšie. Náhradné diely boli žalovanému dodávané v súlade so Servisnou zmluvou a na základe jeho objednávok. Za tieto dodávky boli následne vystavené Faktúry. Servisná zmluva, objednávky žalovaného, Faktúry vystavené žalobcom a dodacie listy potvrdené žalovaným boli predložené konajúcemu súdu a sú súčasťou súdneho spisu. Dôvody, pre ktoré žalovaný odmieta uhradiť náklady za náhradné diely spočívajú v údajnom porušení predzmluvných rokovaní, v rozpore s poctivým obchodným stykom a v predražení náhradných dielov. Žalovaný v odpore uvádza, že pred samotným uzavretím Servisnej zmluvy prebiehali medzi ním a žalobcom predzmluvné rokovania na zabezpečenie riadnej a plynulej dodávky predmetu plnenia zo strany žalovaného voči spoločnosti U. S. Steel Košice, s.r.o., kde žalovaný vystupoval ako dodávateľ a žalobca mal vystupovať ako subdodávateľ. Žalovaný sa podľa svojich slov spoliehal na záväznosť týchto rokovaní a dohôd medzi ním a žalobcom, ktoré mali byť výsledkom týchto rokovaní. V tejto súvislosti ale žalovaný nepredložil akúkoľvek komunikáciu medzi ním a žalobcom, ktorá by preukazovala akékoľvek záväzné predzmluvné dohody. Zároveň si dovoľuje citovať bod 23.9. Servisnej zmluvy, v zmysle ktorého „Veškerá ujednání mezi smluvními stranami, ať ústní nebo písemná, předcházející podpisu této smlouvy a vztahující se k této smlouvě, ztrácejí podpisem této smlouvy platnost.“ Akékoľvek predzmluvné dohody či rokovania strán sú teda v zmysle uvedeného v plnom rozsahu nahradené dojednaniami v Servisnej zmluve a nemožno sa ich po uzavretí zmluvy dovolávať a vzťah žalobcu a žalovaného sa spravuje

výlučne ustanoveniami Servisnej zmluvy. Tvrdenia žalovaného o dohodách uzatvorených v rámci predzmluvných vzťahov, uvedené v odpore, ktoré by mali byť odlišné od Servisnej zmluvy, sú tak podľa názoru žalobcu pre posúdenie predmetnej právnej veci irelevantné. Žalovaný ďalej uvádza, že žalobca neakceptoval ním zaslaný návrh Servisnej zmluvy a okrem inžinierskych činností mal žalobca záujem dodávať aj hmotné dodávky, a to za sumy podstatne vyššie, než za aké ich v tom čase vedel žalovaný zabezpečiť od tretích osôb. Skutočnosť, že prvý návrh Servisnej zmluvy nebol zo strany žalobcu v celosti akceptovaný a podpísaný je úplne štandardným postupom a kreovanie takéhoto dokumentu si vyžaduje pripomienkovanie oboch strán. Spôsob, akým žalobca postupoval pri uzatváraní zmlúv, bol v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a odopretie prvého návrhu na uzavretie Servisnej zmluvy zaslaného zo strany žalovaného a zaslanie nového návrhu druhej zmluvnej strane nemožno v žiadnom prípade považovať za konanie v rozpore so zákonom či konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom. Opačný záver by nevyhnutne znamenal, že adresát návrhu na 4 uzavretie zmluvy nemá inú možnosť v rámci zmluvných rokovaní, než návrh na uzavretie zmluvy bez akýchkoľvek výhrad prijať. Žalovaný ďalej v odpore uvádza, že žalobca ho svojím konaním (nedodržaním predzmluvných vzťahov, nový návrh Servisnej zmluvy) dostal do časovej tiesne, a tak musel žalovaný podpísať Servisnú zmluvu v takom znení, ktoré bolo pre neho nevýhodné. Toto tvrdenie žalovaný opätovne nijako nepreukázal a je zároveň v rozpore so samotným znením Servisnej zmluvy. Poukážeme na články 11., 12., a 13. Servisnej zmluvy, v zmysle ktorých prebral na seba žalobca sankcie a zmluvné pokuty za omeškanie, náhradu škody a zodpovednosť za vady či záruku za akosť. Ak by sa tvrdenie o časovej tiesni žalovaného zakladalo na pravde a žalobca bol v postavení, že si mohol bez ohľadu na žalovaného svojvoľne diktovať obsah Servisnej zmluvy, tak by bolo zo strany žalobcu nelogické, že na seba prebral zodpovednosť za prípadné omeškanie či poskytol žalovanému akékoľvek záruky. Zároveň by pri domnelej časovej tiesni žalovaného bolo nutné skúmať, či táto nevznikla práve jeho pričinením. Samotná Servisná zmluva je subdodávkou v rámci väčšieho projektu uskutočňovaného na základe zmluvy medzi žalovaným a U. S. Steel Košice, s.r.o. (zmluva o dielo v obchodnom prípade (OP) č. AG219CD0107, ktorá bola predložená žalovaným). V tejto súvislosti by bolo nutné zistiť, či sa žalovaný podpisom zmluvy s U. S. Steel Košice, s.r.o. neviazal k tak náročnému časovému harmonogramu, ktorý nebol schopný plniť. Skutočnosť, že žalovaný by nebol schopný uspokojivo manažovať subdodávky pre vykonanie tohto diela, čím by mohlo dôjsť k tvrdenému nedostatku času na predzmluvné rokovania so žalobcom, nemôže byť v žiadnom prípade na ťarchu žalobcu. V čase podpisu zmluvy s U. S. Steel Košice, s.r.o. žalovaný presne poznal časový harmonogram prác diela. Bolo jeho povinnosťou postupovať tak, aby sa do časovej tiesne nedostal. To, že by to žalovaný prípadne nezvládol, nemôže byť dôvodom na odopretie úhrady odplaty za dielo vykonané/tovary dodané žalobcom. Nakoľko v predmetnom právnom vzťahu ide preukázateľne o vzťah dvoch podnikateľov, uzavretie zmluvy v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok by nanajvyš zakladalo právo jej účastníka od nej odstúpiť podľa § 49 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v bode 17. svojho odporu tvrdí, že ceny dodávaných náhradných dielov, ktoré v zmysle Servisnej zmluvy žalobca dodal, boli neprimerane vysoké. Tieto skutočnosti žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný celú svoju obranu zakladá len na svojom tvrdení, že hmotné dodávky boli „výrazne predražené“. Ide len o názor žalovaného, ktorý nie je podložený akýmkoľvek dôkazom. Na druhej strane je nutné mať na pamäti, že ide o vzťah dvoch podnikateľských subjektov, ktorý sa spravuje Obchodným zákonníkom a usilovanie žalobcu o dosiahnutie čo najvyššieho zisku a o zlepšenie svojho postavenia na trhu je jeho oprávneným a právom aprobovaným záujmom. Rovnako tak možné zistenie žalovaného po uzavretí Servisnej zmluvy, ktoré je stále v rovine jeho ničím nepodloženého tvrdenia, že hmotné dodávky, dodávané žalobcom, boli výrazne predražené, nie je podľa názoru žalobcu ničím iným, než tým, čo musí podnikateľ, konajúci v rámci predmetu svojej činnosti odborne akceptovať v rámci 5 podnikateľského rizika. Podľa názoru žalobcu takéto zistenie, aj keby sa preukázalo, nemá vplyv na povinnosť žalovaného plniť z platne uzavretej zmluvy a je preto pre tento právny spor irelevantné. Pokiaľ ide o tvrdené predraženie hmotných dodávok, tak konajúcemu súdu dáva do pozornosti aj ďalšie súdne spory vedené medzi žalobcom a žalovaným na Okresnom súde Rožňava, ktorých predmetom sú pohľadávky žalobcu voči žalovanému z titulu neuhradených faktúr. V uvedených sporoch žalovaný argumentuje rovnako ako v tomto konaní, a teda údajným predražením dodaného tovaru. Ani v týchto konaniach žalovaný svoje tvrdenia nepodložil akýmkoľvek dôkazmi. Žalovaný tak eviduje voči žalobcovi v rámci všetkých troch konaní celkovo pohľadávky vo výške 725.705,40 eur a 9. 045.967,30 CZK s príslušenstvom. V rámci všetkých konaní je jediným argumentom žalovaného pre neuhrádzanie svojich záväzkov zo zmlúv ničím nepodložené tvrdenie o predražení tovaru dodaného žalobcom. Žalovaný v odpore tvrdí, že žalobca je tak ako on viazaný VOP a tak je povinný viesť presné a úplné knihy a záznamy súvisiace s vykonávanou prácou tak, ako je to uvedené v bode 24. Všeobecných obchodných podmienok U. S. Steel Košice, s.r.o. vydanie máj 2009, ktoré sú obsahom súdneho spisu (ďalej len „VOP“). Žalovaný

tak od žalobcu žiada vydanie kníh a záznamov za účelom preukázania výšky jeho marží za dodané tovary. Táto požiadavka žalovaného je podľa názoru žalobcu pre predmetný právny spor irelevantná. Ako bude uvedené ďalej, žalobca zastáva tiež názor, že takáto požiadavka žalovaného je tiež neoprávnená a navyiac je v rozpore s tvrdeniami žalovaného uvádzanými v odpore. Žalovaný v odpore tvrdí, že tovary dodávané žalobcom boli „výrazne predražené“ oproti priemerným cenám jednotlivých hmotných dávok na relevantnom trhu v relevantnom čase a mieste. V zmysle § 150 CSP „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“ Žalovaný tak má v tomto konaní povinnosť preukázať podstatné predraženie tovarov dodaných žalobcom, a nie výšku marže žalobcu. Predraženie tovaru môže preukázať len takými dôkaznými prostriedkami, na základe ktorých bude zrejmé, že tovar dodaný žalobcom bolo možné v rovnakej kvalite, v rovnakom čase a na rovnakom mieste obstať za podstatne nižšiu sumu. Výška marže žalobcu nie je pre toto konanie žiadnym spôsobom smerodajná. Je len obchodnou zručnosťou žalobcu, ak nakupuje tovar za ceny nižšie ako konkurencia a dokáže tak generovať vyššiu maržu. Takéto konanie nemôže byť v žiadnom prípade považované za konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom. Navyiac, výška marží žalobcu predstavuje obchodné tajomstvo žalobcu podľa § 17 a nasl. Obchodného zákonníka. Požiadavka žalovaného uvedená v odpore na vydanie kníh a záznamov za účelom preukázania výšky marží žalobcu je tak podľa názoru žalobcu absolútne neprípustná a pre konanie zbytočná. V tejto súvislosti podľa názoru žalobcu nemožno uplatniť § 189 CSP upravujúci edičnú povinnosť, nakoľko preukázanie marží žalobcu nie je vec „potrebná na zistenie skutkového stavu“. Sám žalovaný tvrdí, že došlo k predraženiu jednotlivých dodávok hmotného tovaru na relevantnom trhu, a tak je práve žalovaný povinný túto skutočnosť preukázať tak, ako sme uviedli vyššie. V opačnom prípade neunesie žalovaný dôkazné bremeno a na toto tvrdenie žalovaného nemožno prihliadať. Poukázal ešte na fakt, že ak by boli VOP záväzné aj pre žalobcu v plnom rozsahu, tak v zmysle bodu 2.1. týchto VOP, je „cena diela je pevná a dohodnutá vo výške určenej v zmluvných dokumentoch“. Ak by sme teda pripustili plnú aplikáciu VOP aj na servisnú zmluvu, ako to tvrdí žalovaný, tak akékoľvek tvrdenia žalovaného o predzmluvných dohodách, či predraženom tovare sú irelevantné a žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu uplatňovanú v tomto konaní. Opätovne zdôraznil, že aj keby bol tovar dodaný žalobcom na základe Servisnej zmluvy drahší ako tovar od konkurencie, tak takáto skutočnosť nemá absolútne žiaden vplyv na povinnosť žalovaného uhradiť všetky svoje záväzky vyplývajúce mu z tejto zmluvy, resp. Faktúr. Vyššia cena tovaru oproti konkurencii nemôže byť dôvodom na odopretie úhrady odplaty žalobcovi. Žalovaný nie je spotrebiteľom a konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Účelom podnikania je dosahovanie zisku a jeho maximalizácia. Ak sa žalovaný zmluvne zaviazal k úhrade ceny za dodaný tovar, nemôže sa teraz tohto záväzku zbaviť len preto, že po podpise servisnej zmluvy a dodaní tovaru zistil, že ten by bolo možné získať aj lacnejšie. Žalovaný sa vo svojom odpore žiadnym spôsobom nevyjadril k Faktúram za servisné služby, ktoré boli vystavené na základe Servisnej zmluvy a ktorými boli fakturované servisné služby. Žalovaný nerozporoval ani dodanie týchto služieb či ich kvalitu. V zmysle § 151 ods. 1 CSP tak možno nárok žalobcu vo výške 20.049,40 eur z titulu neuhradených Faktúr za servisné služby považovať za nesporný.] Žalobca zastáva názor, že jeho právo na úhradu pohľadávok voči žalovanému nie je sporné. Žalobca si touto žalobou uplatňuje zmluvne dohodnutú odplatu za dodané hmotné dodávky (náhradné diely) vo výške 206. 552,30 eur; a poskytnuté servisné služby vo výške 20.049,40 eur, ktorá mu nebola k dnešnému dňu vyplatená. Pohľadávky žalobcu tak predstavuje spolu sumu 226.601,70 eur plus príslušenstvo. Ak žalovaný tvrdí, že náhradné diely dodané žalobcom boli výrazne predražené a vzhľadom na tvrdenú tieseň, do ktorej sa žalovaný mal dostať konaním žalobcu, bol tovar dodaný v rozpore s poctivým obchodným stykom, je povinnosťou žalovaného tieto svoje tvrdenia preukázať. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, žalobca zastáva názor, že žalovaný sa bez akéhokoľvek preukázania dovoľáva toho, že Servisnú zmluvu uzavrel v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok a v rozpore s poctivým obchodným stykom výlučne z toho dôvodu, aby nemusel znášať primerané podnikateľské riziko, ktoré mu vyplýva z platne uzavretej zmluvy, ktoré neskôr, z akýchkoľvek dôvodov, mohol vyhodnotiť ako pre neho nie najvýhodnejšie. Žalovaný povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zo strany žalovaného ale nebola predložená žiadna listina či iný dôkazný prostriedok, ktorý by preukazoval: obsah predzmluvných rokovaní a najmä ich záväznosť po uzavretí Servisnej zmluvy, predraženie náhradných dielov (hmotných dodávok) v takej miere, aby boli dôvodné pochybnosti o tom, či ich cena neodporovala zásadám poctivého obchodného styku, konanie žalobcu pri uzavretí Servisnej zmluvy spôsobilé priviesť žalovaného do takej tiesne, že by podpísal zmluvu, ktorá je pre neho nápadne nevýhodná; a samotnú tieseň žalovaného. Naopak, zo Servisnej zmluvy a VOP vyplýva, že: predzmluvné rokovania sú nezáväzné, cena je pevná a dohodnutá v zmysle Servisnej zmluvy, medzi žalobcom a žalovaným prebiehali riadne (nezáväzné) rokovania týkajúce sa uzatvorenia zmluvy a tieseň žalovaného a uzavretie zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok neboli nijako

preukázané. Ak chce byť žalovaný úspešný v tomto konaní tak, ako to navrhuje v odpore, kde žiada zamietnutie žaloby v celom rozsahu, tak je jeho úlohou preukázať: predrazenie náhradných dielov (hmotných dodávok) o sumu 206.552,30 eur a skutočnosť, že takéto predrazenie v kontexte obchodného prípadu je v rozpore s poctivým obchodným stykom, tieseň pri uzatváraní Servisnej zmluvy, ktorá bola v takej intenzite, že žalovaný podpísal aj zmluvu, ktorá bola pre neho nápadne nevýhodná, konanie žalobcu, ktoré priviedlo žalovaného do tiesne, nápadnú nevýhodnosť Servisnej zmluvy a skutočnosť, že Servisná zmluva bola uzavretá zavinením žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom. Pokiaľ ide o preukázanie predrazenia tovaru, tak v tejto súvislosti opätovne dávame do pozornosti súdu aj konania vedené medzi žalobcom a žalovaným na Okresnom súde Rožňava. Ak žalovaný nepreukáže čo i len jednu z vyššie uvedených skutočností, žalobca zastáva názor, že súd musí vyhovieť návrhu žalobcu v celom rozsahu. Samotné konanie podľa CSP je založené na princípe formálnej pravdy a neuplatňuje sa pri ňom ani vyšetrovací princíp zo strany súdu. Žalovaný je povinný využívať prostriedky procesného útoku a obrany tak, aby obhájil svoje tvrdenia. Takéto konanie ale zo strany žalovaného úplne absentuje, nakoľko neboli zo strany žalovaného predložené akékoľvek dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia. Na záver opätovne poukázal na fakt, že žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval pohľadávku žalobcu vo výške 20.049,40 eur vyplývajúcu z Faktúr za servisné služby.

10. Uznesením č.k. 4Cb/1/2020 - 125 zo dňa 03.12. 2020, právoplatného dňa 07.12. 2020 súd spojil na spoločné konanie veci vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 4Cb/1/2020, sp.zn. 4Cb/3/2020 a sp.zn. 6Cb/6/2020.

11. Svedok E. F.I. vypovedal, že s pánom F. a p. N. sa poznajú už dlhé roky, poznali sa v ich pôvodnej firme, keď sa v 1994 a 1996 realizovala ich prvá oprava v U.S. Steele a medzitým do roku 2010 prebehli rôzne menšie akcie v rámci pôvodnej ich firmy alebo Energyca. V roku 2011 založili novú firmu Provyko a s Energyco začali spolupracovať naďalej a do U.S. Steel spolu realizovali tri kotle, opravy troch kotlov - Teplárne Košice. Boli to plynofikácie kotla alebo veľké rekonštrukcie kotla a vždy robili kompletný inžiniering a hmotné dodávky dôležitých častí tak, aby mohli byť nositeľmi záruk. V ich obore a tým je energetické strojárstvo veľa firiem nie je, ale je ich dostatok na to, aby si všetci mohli vybrať v súťažiach koho chcú za dodávateľa. Boli nositelia technických záruk, na všetkých akciách tie technické záruky boli splnené a nikdy neplatili žiadne penále. Princíp, ktorý popísal vlastne na tom prípade kotlov Teko Košice, bol od začiatku držaný a odsúhlasený pre prípady kotlov do U.S. Steelu, pretože kotle do U.S. Steelu K7 bola najprv jedna zmluva a kotol K6 bola ďalšia samostatná zmluva, ktorá nasledovala až po K7 s odstupom vlastne jedného roku, keď už vlastne kotol bol vo výstavbe a išiel vlastne do nábehu. S platbou z Energyca v dobe, keď sa robil kotol K7, boli iba drobné problémy, došlo k posunu platby o nejaký mesiac, ale pretože spolupráca a vzťahy boli na priateľskej báze, na dlhodobom vyskúšanom vzťahu tak verili, že im vždy Energyco zaplatí, čo bolo vždy normálnou zmluvou dohodnuté. V prípade projektov s Energycom sa držali vždy tvorby ceny reálnej, aká je na trhu a zásadným spôsobom nesúhlasí s tým, že majú na ich produktoch 159% až 230% zisku, ako to uvádza právny zástupca žalovaného. Myslí, že i v prípade K7 postupovali rovnakým spôsobom pri tvorbe ceny, ako pri ostatných realizovaných dielach ako na Slovensku aj v ČR, pretože všetky zmluvy sú alebo podliehajú najskôr súťaži napr. v rámci Slovenských elektrární, Slovnaftu atď. a vždy súťažili a vyhrávali najnižšou cenou, pretože kritérium týchto súťaží je najnižšia cena a takto to bolo aj v prípade K7, kedy sa voľba ceny stala majoritnou pre získanie súťažnej zákazky v U.S. Steele. Pretože v súťaži boli i iné firmy, nielen Energyco a tie boli s cenou vyššie. On má zato, že toto pojednávanie má riešiť záležitosť, že sme dodali tovar a služby v takej kvalite, že boli splnené nimi garantované technické parametre, ktoré boli zo strany U.S. Steel nastavené veľmi vysoko a za splnenie týchto všetkých dodávok a služieb chcú mať všetko zaplatené tak, ako stanovuje zmluva. To, že by boli tlačili na Energyco spôsobom neprimeraným alebo robili nejaký nátlak, s tým absolútne nemôže súhlasiť, pretože napr. v rámci jednaní o cene robili ústupky a niektoré služby a tovar dokonca odmietali už robiť a realizovať, pretože ten objem už považovali za vysoký. Pre príklad, aby dokladal napr. cenovú tvorbu ich inžinieringu a dodávok povie iba jedno porovnanie : v roku asi zhruba 2014 za horáky a inžiniering kalkulovali , bolo to v roku 2011 a 2012 prípad kotla PK3E do Teko Košice a tiež pre HK3 do Teko v roku 2018, 2019 kalkulovali rovnakú sumu, ako pre ten kotol, pred tými zhruba 7 rokmi a za túto rovnakú sumu Energyco predávali rovnaký objem prác inžiniering a hmotné dodávky, opäť iba rozhodujúcich komponentov, ktoré majú vplyv na plnenie garantovaných parametrov. Snažili sa Energyco vyjsť v ústrety i tým, že kývli na to, že budú realizovať akciu HK3E Košice, sľúbili im, že im doplatia nedoplatky kotlov K6, K7 a náhradné diely. Bohužiaľ sa tak nestalo, nielen že im nezaplatili K6, K7 a náhradné diely, ale nezaplatili ani navyše projekt HK3, takže skutočný dlh, ktorý majú medzi sebou je 2,3 milión Eur, aj keď teraz súdnym predmetom iba konanie o nezaplatenie

K6, K7 a náhradné diely, chcel to uviesť preto, že robili maximálnu ústretovosť a verili, že dôjde k zmene prístupu p. F.. P. N. v tých veciach zo začiatku v tých obchodoch nevystupoval, on jednal s p. F.. Má na starosti technickú časť návrhu a práce ich firmy Provyko, p. Q. je zodpovedný za obchod a nákup, riadenie a vedenie projektov, kontakt na p. F. a Energyco doniesol do firmy on. Jeho mrzí, že ich dlhodobá spolupráca skončila, vie, že sú na súde, ale pravdou je, že ponuky, ktoré predniesol p. N. na ich stretnutiach Žilina, 2x Brno, naposledy 05.08. nemohli byť akceptovateľné, pretože vôbec nespĺňali ich predstavu. Čo sa týka marže 8% pre U.S. Steel, minulý rok realizovali servisnú opravu na kotol K7 s rozsahom prác, ktoré predkladal právny zástupca žalovaného C. a dodávali náhradné diely a dodávali práce ich subdodávateľom a tiež mali maržu 8%, dodávali náhradné diely pre U.S. Steel., kedy boli ceny akceptovateľné. Momentálne majú v U.S. Steele podpísanú technickú pomoc, ktorú im vystavili z ruky bez výberu, pretože majú v nich technickú dôveru a majú v nich i dôveru finančnú. Myslí si, že ak splnili všetky práce, dodávky najskôr na kotol K7 a potom s odstupom sa podpísal kontrakt na ich činnosť K6 a splnili všetky technické záruky, mali mať od Energyco zaplatené, lebo Energyco má od U.S. Steelu predpokladá zaplatené. Ako ústretovosť na kotol K6 urobili to, tým že im napr. znížili cenu za inžiniering v tej časti prác, ktoré pojednávala o tomto rozsahu prác a bola aj zľava na hmotné dodávky, v hmotných dodávkach opäť boli obsahom iba tie diely, ktoré mali hlavný vplyv na dosiahnutie garantovaných parametrov, pretože ten zbytok a to je asi 80%, 90% tak vlastne tvorilo Energyco rozsah prác a zaistenia dodávok. Pretože spoločne vyhrali tou najnižšou cenou, tak si nemyslí, že boli ich ceny premrštené opisovaným spôsobom a doslova by povedal, že ho to až uráža, čo hovorí právny zástupca žalovaného, pretože existujeme na trhu 10 rokov, zmluvy podpisujú v obidvoch republikách, napr. teraz majú podpísanú veľkú zmluvu za 400.000 CZK v realizácii na opravu veľkého kotla Inžiniering Elektráreň Kočerady a keby nemali najnižšiu cenu, tak by túto zákazku a ostatné ďalšie nezískali. Tvorba ceny pre všetky prípady, ktoré robili so žalovaným boli tvorené štandardným spôsobom s tým, že sú tvorcovia riešenia a sú tí, ktorí dodržia technické záruky a v prípade U.S. Steel boli záruky nastavené tak, že musíte dosiahnuť cieľa, nie je to riešenie, že by dostali penále, čo je ďaleko horšie pre dodávateľa. To, aby stíhali priebeh a harmonogram akcie K7, zahájili inžiniersku činnosť skôr, kde mali objednávku a tá znela iba na inžiniering a druhá znela na plnenie hmotných záruk, na dodávku rozhodujúcich hmotných dodávok. Keby to neurobili, tak sa harmonogram, ktorý mal U.S. Steel a Energyco podpísalo toto, by sa nedalo stihnúť. Podpisovali iba na objednávku, ktorá bola zaslaná na inžiniering a až potom, keď bola podpísaná zmluva, tak prišla objednávka na hmotné plnenie. To, že k tomu takto pristúpili, tak bola dohoda, ktorej predchádzala generálna dohoda, že sa pokračuje v platbe zmluvy a práce, ako v predošlých prípadoch, preto on na to stále poukazuje a sa odvoláva na tie akcie TEKA a je nutné povedať, že si pomáhali s tou tvorbou ceny Energyco v tej kompletácii, je presvedčený, že tak ako tá cena bola poskladaná, že to bolo správne, pretože za rozsah činnosti obidvoch firiem boli schopní tie záruky splniť a aj preto, že priebeh bol hladký, tak U.S. Steel v ďalšom výbere na K6 vlastne tú ponuku technicky a finančne zhodnotil tak, že je pre nich vyhovujúca a Energyco získalo nový kotol. Nerozumie jednej veci, realizácia kotla K7 trvala dva a pol, tri roky a teraz keď naraz, keď sa bavia o nedoplatku 1,5 mil. Eur za K6, K7 a náhradné diely, tak príde Energyco s tým, že zistilo, že majú neprimerané marže, na týchto akciách, to je pre neho neakceptovateľné a on to chápe ako výhovorku. Ich firma zrealizovala množstvo takýchto projektov, úplne rovnaký projekt bol prvý kotol K1 v US Steel, kde sa spolupráca naštartovala, kde sa poznali, tým, že kotol mal dobrý priebeh vo výstavbe, splnil všetky parametre, tak v US Steel pred 30 rokmi urobili rekonštrukciu a táto pod hlavičkou inej firmy im otvorila dvere k zákazníkovi, zákazník mal dôveru v ich inžiniersku prácu a malo dôveru Energyco, ktoré ich poznalo, ale úplne prvý kotol, ktorý sa robil bol kotol K1. V Alstrome, než vzniklo Provyko realizovali v priemere zakázok za 400 až 300 mil. českých korún, podieľali sa na tvorbe nových kotlov. Provyko vzniklo odchodom pracovníkov z Alstromu a India, pracovníci si zobrali skúsenosti, pracovníci mali procesné referencie, ktoré v US Steel deklarovali a pred kotlom K7 a K6 sme v U.S. Steel realizovali veľké rekonštrukcie kotlov PK3E a PK4S na Teko a tie rekonštrukcie sú vždy náročnejšie než výstavba nového kotla. Veľkosť kotlov je porovnateľná, Teko Košice má výkony 210 ton a U.S. Steel má výkon 285 ton. Ich rozsah nebol celý, delil sa, ich rozsah bol inžiniering. Cena kotla K7 bola 71 mil. Eur, 10 mil. Eur, to je pomer, ktorý zabezpečovali vrátane hmotných dodávok.

12. Z výpovede svedka Ing. M. Q. súd zistil, že sa jednalo v oboch prípadoch týchto sporných projektov kotlov K6 a K7 o spoločnú ponuku a dovolí si povedať, že jedna firma bez druhej by nebola schopná kotly urobiť a zakázku vykonať z dôvodov, ktoré už odzneli. Energyco nemalo technickú schopnosť kotol vyprojektovať, toto poskytlo Provyko, garancia, výkonné parametre atd. Provyko nemalo kapacitu pre výrobu a montáž, nedokázalo takúto veľkú zákazku sprojektovať. Bola to symbióza, kde pristúpili dobrovoľne. Energyco si uvedomilo spoluprácu a Provyko si to tiež uvedomovalo. Kalkuláciu robili

spoločne, aj konzultovali, to odchádzalo do U.S. Steel k ponuke Energyca. Marže boli rovnaké na oboch stranách, oni im ponúkli cenu, nebolo to výnimočné ani pre nich ani pre Energyco. Výberové konanie trvalo dlho, ale pre splnenie harmonogramu prác, objednávky, čo právny zástupca žalovaného predložil, bez niekoľkých objednávok, on si to vypísal, pretože prebehlo výberové konanie v U.S. Steel, Energyco ešte nebolo vybrané, ale vedeli obidvaja, že potrebujú začať technicky spolupracovať, objednávať dodávky, preto, aby to stihli, dostali zmluvu od Energyca v 10 mesiaci 2013. Všetky objednávky boli na inžinierske práce, dohromady tri objednávky, fakturovali, dokončili objednávky, Energyco podpísalo zmluvu a obdržali objednávky na hmotné dodávky, asi 5 hlavných súborov, ktoré boli nutné pre dodržanie garancií. Tvorilo to asi 9 mil. Tvorilo to 12% celkovej ceny projektu, čo dodávali Energycu, mali záruku, garancia za emisiu, parametre, účinnosť, spotreba paliva atď., za všetko boli zodpovední, keby Energyco nespĺnilo, oni by boli za to zodpovední. V priebehu 10 mesiacov sa prepracovali cez jednotlivé stupne inžinierskych dodávok, hmotné dodávky, jednali o nich asi trištvrte roka. Na poslednom jednaní za Energyco bol p. F., povedal, že jemu kalkulácia nevychádza, že potrebuje zľavu, že mu chýba 2 mil. eur, aby mal zákazku so ziskom, sedeli u neho asi hodinu a pol, rozhodli sa, že zredukujú rozsah 5 hlavných súborov, ktoré boli potrebné, jeden súbor odmazali, dali Energycu, pomohli, bol to katalyzátor a náhradné diely, subdodávku odobrali, bol spokojný, odpadla marža, im to vychádzalo a podpísali zmluvu, bolo to 15.09. 2014 a nebol náznak, že by nebola podpísaná dobrovoľne, že by to niekto z Energyca nechcel, ako to tu bolo naznačené. Za rok podpísali úplne rovnakú zmluvu, dobrovoľne, nikto nič nenamietal. Potom realizovali, bolo to hotové, a potom prestali platby, bol to zámer, platili, keď ich potrebovali, neplatili, keď ich nepotrebovali. Niekoľkokrát prejednali uznanie - nedarilo sa to dodržať a odôvodňovali to tým, že im zle vychádza ekonomika spoločnosti, že nemôžu všetko zaplatiť. Prehovorili ich na akciu HK3 a že z toho im to uhradia, urobili chybu, nedostali ani doplatené ani zaplatené. O polovicu sa súdia a o druhú polovicu nepodali ešte žalobu. Projekt brali ako komerčný, mysleli, že to bude dlhodobá spolupráca, potom vznikla nedôvera, netrúfli si pokračovať, zrealizovali spolu 5 zakázok, 2 sú v poriadku, na druhú sú nedoplatky a posledná, ktorá mala slúžiť k vyrovnaniu, tu im bolo povedané, že Energyco nevie o čo ide, na čo mu zasielajú faktúru. Jemu to prišlo ako vrchol arogancie. Spoluprácu plánovali, bohužiaľ to skončilo takto.

13. Z výpovede svedka Ing. R. N. súd zistil, že vzájomná spolupráca vznikla vo vzťahu Energyco - Provyko, na základe historických kolegiálnych vzťahov, prvotné kontakty, spolupráca boli vo vzťahu ku Košickej Teplárni, a keďže videli do budúcnosti zaujímavý priestor dvoch firiem ako perspektívny, tak sa pokúsili vytvoriť budúcu spoluprácu. Najzaujímavejším projektom, ktorý sa pred nimi otváral, bola investícia spol. U.S. Steel, ktorá vznikla na základe dohody medzi vládou SR a U.S. Steelom podpísaním memoranda, keďže vlastne tá kombinácia týchto dvoch spoločností, predpokladala možnosť uchádzať sa o takýto projekt, tak sa o to pokúsili a po relatívne spomínanej dlhšej dobe došlo k uzavretiu zmluvy medzi nimi ako generálnym dodávateľom a U.S. Steelom. V tejto fáze sa oni na tento projekt pozerali ako na referenčnú záležitosť, nakoľko doteraz takúto realizáciu ako spoločnosť ešte nemali. Nepozerali sa na to výsostne komerčne, tvorili si vízie do budúcnosti na takúto referenciu. Ich cieľom nebolo tvoriť nejaký zisk, skôr videli priestor v dobrej referencii do budúcnosti. Spolupráca na tomto projekte sa rozbehla celkom dobre, aj keď pri vzájomných dojednávaniach vznikali situácie, keď niektoré veci boli exponovanejšie v dohadovaní technických a obchodných podmienok. Bližšie informácie k obchodným jednaniam bude viesť poskytnúť spoločník p. F., keďže sa zúčastnil všetkých týchto jednaní. Spomína sa tu často, že garantované parametre viac menej šli za ich spoločnosťou a oni ich garantovali, on si pamätá, keď práve Provyko vyjadrovalo veľké obavy z dosiahnutia garantovaných parametrov. Viac menej impulz a tú odvalu, že to dielo sú schopní zrealizovať v požadovaných hodnotách do toho vkladali oni. Na tento projekt sa pozerali tak, že pokiaľ medzi Provykom a Energycom by nedošlo k nejakej rozumnej dohode v prvopočiatočnej fáze, Provyko by neustránilo veľa, lebo obchodným partnerom sme boli oni, ale ako spoločnosť, by potom mali nadobro uzatvorené dvere vo vzťahu k U.S. Steelu. Tie najpodstatnejšie riziká projektu niesli oni. Keď sa dostávali do finále tých obchodných jednaní medzi nimi a U.S. Steelom napriek tomu, že ich víťazná cena bola vo vzťahu k ostatným uchádzačom najnižšia, aj tak tu vznikli požiadavky na ešte zníženie ceny. Ich záujem bol väčší ako vidina nejakého zisku. Rovnakým spôsobom, ako keď sa tvorila zmluva na kotol K7, rovnakým spôsobom im bolo ponúknuté z U.S. Steelu, že realizáciu kotla K6, bude možné zrealizovať za opäť navrhnutých finančných ponúk zákazníka. Poukázal na to, že cena bola nižšia, ako bola predkladaná z ich strany. Za žiadnych okolností nemali špekulatívny postoj k akémukoľvek ich dodávateľovi, takže rovnako ani k Provyku. Žiaľ, keď boli na konci druhého projektu, sa náhodným spôsobom dostali k informáciám, za akých obchodných podmienok Provyko zabezpečovalo dodávky, ktorých bolo nositeľom vo vzťahu k nim. Keď si to porovnali s cenami, za koľko to od nich nakupovali, tak ich tá informácia výrazným spôsobom

pobúrila. Takýto postoj a prístup od obchodného partnera, s ktorým do tej doby mali normálne, dobré obchodné vzťahy neočakávali. Dodávky, ktoré zabezpečovalo Provyko pre nich napriek tomu, že nesú v sebe technické špecifiká nie sú ničím výnimočné, čím by si ich oni ako spoločnosť nemohli zabezpečiť. Provyko ako také nie je výrobcom ani najmenšieho dielu, ktorý zabezpečovali. Keby sa boli dohadovali len na inžinieringu a dodávky zabezpečovali vo vlastnej réžii, výrazne by ušetrili finančné prostriedky, ktoré aj tak z vlastných zdrojov dotovali na realizáciu celého projektu. Financovanie celého projektu zabezpečovali, zákazník neposkytoval žiadne zálohy, realizovali to prostredníctvom banky. Nebyť tohto poznania po nejakom čase, boli by asi Provyku doplatili aj ten zvyšok peňazí, ale ten neprímeraný objem financií, ktorý vlastne vytvoril Provyku zisk, z ich strany považovali za nekalé obchodné jednanie. Tieto obchodné veci zastupoval p. F.. Sú to informácie sprostredkované, informovaný bol, nebol priamo na jednaní. Majú neuhradené záväzky aj voči iným spoločnostiam, nielen voči Provyku. Možno zložitejšie obdobie mali vzhľadom k tejto dobe, Provyko preplatilo o 4 mil. Eur, peniaze im pravdaže chýbajú. Úhrady zastavili v čase, keď sa dozvedeli, že dodávky boli predražené a spočítali to, Provyku zaplatili viac o 4 mil. Eur, považovali ďalšie hradenie záväzkov za nerozumné, Provyko malo už tých peňazí dosť pri maržiach, pozastavili úhrady. Pri výpočtoch brali za prijateľnú mieru marže 10%. Keď sa mal zabezpečiť nejaký náhradný diel, U.S. Steel odhalil, že cena, ktorú poskytli ako hodnotu náhradného dielu je premrštená, to ich upozornilo na to, že niečo nie je v poriadku. Vedia vydokladovať cenu, ktorú dostali z Provyka, cenu za ktorú sa dalo nakúpiť, je rozdiel v cene náhradného dielu. Keď dlh odkonzultovali navzájom, tá informácia nebola na svete, prišla za tým asi dva tri mesiace.

14. Z výpovede svedka Ing. Y. A. súd zistil, že pracuje na rámcovú zmluvu so žalovaným asi od roku 2010, pracoval na viacerých projektoch. Nepracoval a nespolupracoval na tomto konkrétnom projekte, bol svedkom, resp. zúčastnil sa jedného konania resp. stretnutia s Energycom a Provykom, bolo to vo Viedni, bolo leto, alebo jeseň, rok si nepamätá, pôvodne bol s konateľom Energyca na mítingu, ako nezaujatý bol tam na stretnutí, vôbec o projekte nič nevedel. Bolo to v čase, keď neexistovala ešte žiadna zmluva medzi nimi, celá debata bola v duchu, že sa nevedeli dohodnúť na spoločnej spolupráci, Provyko sa nechcelo zaviazat' ku garanciam, alebo hodnotám, ako tento projekt realizovať. Pamätá si, že obe strany sa vtedy nedohodli, spolupráca ale potom existovala. Išlo o nejaký projekt K7, bol asi nejaký prvý spoločný projekt medzi nimi, Energyco už malo podpísanú zmluvu s U.S. Steel alebo nevie, nastal nejaký rozpor, dohadovanie sa, pôvodne bola asi dohodnutá spolupráca, ale keď sa mala dať na papier nastal nejaký problém. Na konci míting nebol úspešný, k dohode a spolupráci nedošlo. Kedy boli podpísané zmluvy K6 a K7 nevie, tento projekt nemal. V tej dobe tie zmluvy podpísané neboli.

15. Svedok R. I. v písomnej výpovedi uviedol, že pozná osobne obidve spoločnosti a osobne pozná i pána Ing. F. a pána Ing. F. a to po dobu viac ako 30 rokov, kedy boli kolegovia z jednej spoločnosti a súčasne i kamaráti. Potvrďuje, že sa zúčastnil sa oboch jednaníach, kedy sa jednalo o čisto jeho iniciatívu, ktorú podnikol z dôvodov jeho snahy sprostredkovať riešenie sporu medzi oboma spoločnosťami. Chcel, aby ďalej spolupracovali. Spor neriešili vecne, jeho detaily nepozná, on len apeloval na to, aby sa to riešilo mimosúdnou dohodou a pokračovalo sa vo vzájomnej spolupráci. Opakuje, že tým, že pozná obidvoch viac než 30 rokov, sa jednalo o jeho vlastnú aktivitu, kedy pána Boka informoval, že schôdzku s ním chce realizovať výlučne súkromne a nepraje si, aby to, že sa vôbec stretli, niekde hovoril. Druhá schôdzka bolo totožná, kedy chcel prvý on, aby na nej bol prítomný len pán F., pretože pána Q. osobne nepozná. Pán F.I. ale chcel, aby na druhej bol i pán Q., preto sa následne konala druhá schôdzka avšak s tým istým obsahom. Nechcel vedieť detaily a stavať sa na niektorú stranu, chcel len apelovať na riešenie dohodou. Musí uviesť, že vie len zhruba, čoho sa projekt týkal. Ako je uvedené v predošlej časti, nevedel a nevie detaily. Jednalo sa o výstavbu dvoch kotlov pre U.S. Steel Košice. Detaily nevie. Podľa jeho znalostí a skúseností je takýto projekt na území ČR a SR schopný realizovať len niekoľko spoločností. Z tohto dôvodu sa z jeho pohľadu jedná o veľmi prestížny a extrémne náročný projekt. Náročnosť je nielen v rozsahu projektu, ale i nutnosti zaistiť spoluprácu množstva odborníkov. Môže sa maximálne vyjadriť k výške marží všeobecne pri obchodovaní s predmetným tovarom, kedy podľa jeho skúseností sa táto pohybuje okolo +-7%. Nie je mu známa výška konkrétnej marže v tomto prípade. Nemôže sa vyjadriť k jej priemernosti a tým pádom sa nemôže vyjadriť ani k akémukoľvek časovému okamihu. Nevie ani koľko mala byť cena diela. Nevie detailne technickú dokumentáciu. Je to všeobecne tak, že technické parametre podstatne ovplyvňujú cenu tovaru.

16. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 4Cb/1/2020 - 274 zo dňa 19.10. 2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Cb/119/2021 - 325 zo dňa 10.12. 2021, právoplatného dňa 06.01. 2022

súd nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo v prospech žalobcu na nehnuteľný majetok vo vlastníctve žalovaného.

17. Súd okrem výpovedí svedkov vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi : Faktúrou č. 201800112 zo dňa 12.09. 2018, Uznaním dlhu zo dňa 29.01. 2019, Smluvou o dílo Zmluvu o dielo uzavretou podľa § 536 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., Obchodníhó zákonníku v platnom znení „Engineering a vybrané dodávky pro kotel K6 v US Steel Košice “ pro obchodní případ č. AG219AE0177, Faktúrou č. 201800111, Uznaním dlhu, Smluvou o dílo uzavretou podľa § 536 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., Obchodníhó zákonníku v platnom znení „Engineering a vybrané dodávky pro kotel K7 v US Steel Košice “ pro obchodní případ č. AG219CD0107, Dodávkou náhradných dielov - výzva k úhrade - odpoveď, doručenkou k predžalobnej výzve, Predžalobnou výzvou - náhradné diely, Výpisom žalobcu, Faktúrou č. 191900039, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900040, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900041, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900049, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900050, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900065, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900066, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900067, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900068, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900076, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900082, objednávka a dodací list, faktúrou č. 191900083, objednávka a dodací list, Servisnou zmluvou, faktúrou č. 191900052 servisné služby a faktúrou č. 191900055, servisné služby.

18. Podľa § 536 Obchodného zákonníka

(1)

Zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

(2)

Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

(3)

Cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

19. Podľa § 149 Civilný sporový poriadok prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

20. Podľa § 150 CSP

(1)

Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

(2)

Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

21. Podľa § 151 CSP

(1)

Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2)

Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

22. Podľa § 153 CSP

(1)

Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

(2)

Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

(3)

Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

23. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

24. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Napr. nie je želateľné, aby strana sporu predkladala skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytýčenie ďalšieho pojednávania. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd. Ak neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné. Ak súd dospeje k záveru, že strana sporu neuplatnila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, má možnosť buď konanie strany ospravedlniť a na jej procesný úkon prihliadnuť, alebo vyvodiť sankčné dôsledky, teda na omeškaný procesný úkon neprihliadnuť.

25. Podľa § 323 ods. 1/ Obchodného zákonníka ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

26. Predmetom konania je plnenie na základe zmlúv o dielo uvedených v rozsudku v ods. 17., na základe ktorých vyfakturoval žalobca žalovanému, pričom žalovaný faktúry v lehote splatnosti nezaplatil. Súd má zato, že konštatovanie žalovaného o neurčitosti a nezrozumiteľnosti uznania záväzku nemožno hodnotiť inak, ako účelové tvrdenie, ktoré sa nezakladá na pravde. Žalovaný tvrdí, že k uznaniu záväzku došlo z jeho strany až po tom, čo sa dozvedel o domnelom konaní žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom. Ak by v čase uznania záväzku žalovaný vedel o domnelom konaní žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom, bolo by z jeho strany nelogické, keby k uznaniu záväzku došlo. Aj napriek uvedenému ale žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi uznal. Táto skutočnosť len dokazuje fakt, že akékoľvek tvrdenia žalovaného o konaní žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom sú len účelové konštrukcie, ktorých účelom je vyhnúť sa úhrade svojich platne uznaných záväzkov voči žalobcovi. Predmetom tohto súdneho sporu nie je otázka, či má žalobca právo na úhradu svojich pohľadávok voči žalovanému vyplývajúcich zo zmlúv. Spornou je len otázka určenia presnej výšky týchto pohľadávok. Ak žalovaný tvrdí, že tovar dodaný žalobcom na základe zmlúv bol v porovnaní s konkurenciou predražený a vzhľadom na tvrdenú tieseň, do ktorej sa žalovaný mal dostať konaním žalobcu, bol tovar dodaný v rozpore s poctivým obchodným stykom, je povinnosťou žalovaného tieto svoje tvrdenia preukázať. Žalovaný sa bez akéhokoľvek preukázania dovoľáva toho, že zmluvy uzavrel v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok a v rozpore s poctivým obchodným stykom výlučne z toho dôvodu, aby nemusel znášať primerané podnikateľské riziko, ktoré mu vyplýva z platne uzavretých zmlúv, ktoré neskôr, z akýchkoľvek dôvodov, mohol vyhodnotiť ako pre neho nie najvýhodnejšie.

27. Treba zdôrazniť, že samotné nepreukázané tvrdenia žalobcu ohľadom toho, či a kedy vedel zmluvné dodávky zabezpečiť výhodnejšie od iných osôb, sú vnútorne rozporné, keď žalovaný pripúšťa, že o skutočnostiach na strane žalobcu, týkajúcich sa výšky marží na jeho tovaroch, ktoré mali byť niekoľkonásobne vyššie, než bolo v rozhodnom mieste, čase a na relevantnom trhu obvyklé, sa mal dozvedieť až po uznaní dlhu, ku ktorému došlo 29.01.2019, teda viac než štyri roky po uzavretí zmluvy. Nakoľko v predmetnom právnom vzťahu ide preukázateľne o vzťah dvoch podnikateľov, uzavretie zmluvy v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok by nanajvýš zakladalo právo jej účastníka od nej odstúpiť podľa § 49 Občianskeho zákonníka. Ničím nepreukázanému tvrdeniu žalovaného však odporuje samotné správanie sa žalovaného po uzavretí zmluvy, a to najmä uznanie dlhu. Žalovaným tvrdené predrazenie tovaru a to, že tovar, ktorý sa v zmysle zmluvy zaviazal dodať žalobca, by vedel žalovaný získať od tretích osôb za podstatne nižšie sumy, než za aké ich mal dodať žalobca, žalovaný opätovne žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný celú svoju obranu zakladá len na svojom tvrdení,

že by tovar dodávaný žalobcom vedel získať od tretích osôb za podstatne nižšie sumy. Túto skutočnosť žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, nie je podložená akýmkoľvek dôkazom. Ide však o vzťah dvoch podnikateľských subjektov, ktorý sa spravuje Obchodným zákonníkom a usilovanie žalobcu o dosiahnutie čo najvyššieho zisku a o zlepšenie svojho postavenia na trhu je jeho oprávneným a právom aprobovaným záujmom. Rovnako tak možné zistenie žalovaného po uzavretí zmluvy, ktoré je stále v rovine jeho ničím nepodloženého tvrdenia, že tovar, dodávaný žalobcom, by bolo možné získať aj za podmienok pre žalovaného výhodnejších, nie je aj podľa názoru súdu ničím iným, než tým, čo musí podnikateľ, konajúci v rámci predmetu svojej činnosti odborne, akceptovať v rámci podnikateľského rizika. Takéto zistenie, aj keby sa preukázalo, nemá vplyv na povinnosť žalovaného plniť z platne uzavretej zmluvy a je preto pre tento právny spor irelevantné.

28. Zo strany žalovaného nebola predložená žiadna listina či iný dôkazný prostriedok, ktorý by preukazoval obsah predzmluvných rokovaní a najmä ich záväznosť po uzavretí zmluvy, predrazenie dodaného tovaru v porovnaní s konkurenciou v takej miere, aby boli dôvodné pochybnosti o tom, či cena v zmluve neodporovala zásadám poctivého obchodného styku, konanie žalobcu pri uzavretí zmluvy spôsobilé priviesť žalovaného do takej tiesne, že by podpísal zmluvu, ktorá je pre neho nápadne nevýhodná a samotnú tieseň žalovaného. Naopak, zo zmluvy a VOP vyplýva, že predzmluvné rokovania sú nezáväzné, cena je pevná a dohodnutá v zmysle zmluvy, medzi žalobcom a žalovaným prebiehali riadne (nezáväzné) rokovania týkajúce sa uzatvorenia zmluvy a tieseň žalovaného a uzavretie zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok neboli nijako preukázané. Žalovaný nepreukázal predrazenie diela/dodaného tovaru a skutočnosť, že takéto predrazenie v kontexte obchodného prípadu je v rozpore s poctivým obchodným stykom, tieseň pri uzatváraní zmluvy, ktorá bola v takej intenzite, že žalovaný podpísal aj zmluvu, ktorá bola pre neho nápadne nevýhodná, konanie žalobcu, ktoré priviedlo žalovaného do tiesne, nápadnú nevýhodnosť zmluvy a skutočnosť, že zmluva bola uzavretá zavinením žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom. Žalovaný nepreukázal čo i len jednu z vyššie uvedených skutočností. Samotné konanie podľa CSP je založené na princípe formálne pravdy a neuplatňuje sa pri ňom ani vyšetrovací princíp zo strany súdu. Žalovaný je povinný využívať prostriedky procesného útoku a obrany tak, aby obhájil svoje tvrdenia. Takéto konanie ale zo strany žalovaného úplne absentuje, nakoľko neboli zo strany žalovaného predložené akékoľvek dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia a navrhnuté dôkazy (výpovede ďalších svedkov) vinou žalovaného neboli v konaní vykonané.

29. Žalobca svoje tvrdenia preukázal výpoveďami ním navrhnutých svedkov a tiež listinnými dôkazmi, najmä listinným dôkazom - Uznáním dlhu a dohodou o splátkach zo dňa 29.01. 2019, ktorou žalovaný písomne uznal svoje záväzky voči žalobcovi. V zmysle § 323 ods. 1/ Obchodného zákonníka ohľadom uvedených záväzkov platí zákonná domnienka, že tieto záväzky trvajú a to do okamihu, kým nebude dlžníkom, t.j. žalovaným, preukázaná neexistencia týchto záväzkov, t.j. zánik záväzkov, prípadne preukázanie skutočností, že záväzky vôbec nevznikli.

30. Súd mal zato, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, teda jej v celom rozsahu vyhovel.

31. Podľa § 365 Obchodného zákonníka

(1)

Dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

(2)

Dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia dokladu alebo do 30 dní odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom, podľa toho, ktorý z týchto dní nastal neskôr, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti. Ak je deň doručenia dokladu neistý, dlžník je v omeškaní uplynutím 30. dňa odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom. Dlžník je v omeškaní, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

(3)

Dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa skončenia prehliadky plnenia veriteľa, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti a ak sa po plnení veriteľa má uskutočniť jeho prehliadka na účel zistenia, či veriteľ plnil riadne. Dlžník je v omeškaní, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

(4)

Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

32. Podľa § 369 Obchodného zákonníka

(1)

Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

(2)

Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

33. Podľa § 369c Obchodného zákonníka

(1)

Omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20201001>> aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

(2)

Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ.

34. Súd v zmysle týchto zákonných ustanovení priznal žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania z dlžných súm a náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

35. Podľa § 255 ods. 1/ CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu teda priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

36. Podľa § 262 ods. 2/ CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 C. s. p. podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie

sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z. - Exekučného poriadku).